

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

HANDELINGEN

35- 36- 37- 38- 39- 40- 41- 42

VERGADERINGENVANMAART1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

AFVALSTOFFENPLAN

AIDS-PREVENTIE

BRTN

CHARTER VAN DE WERKZOEKENDE

DECREET ADMINISTRATIEF TOEZICHT

DECREET MANAGEMENTSONDERSTEUNENDE ADVIESVERSTREKKING

DOPING IN DE WIELERSPORT

EUROREGIO

NFWO

ONDERWIJSDECREET IV

OPERA VOOR VLAANDEREN

OPVOEDERS

PHILIPS-HASSELT

VERSTAATSING VAN HET VLAAMSE BEDRIJFSLEVEN

VLAAMSE VERANKERING VAN VTM

VLAANDEREN-EUROPA 2002

Inhoud

Nr. 35 Donderdag 4 maart 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1361

Voorstel van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1361

Voorstel van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1361

Beleidsbrieven
Indiening en verwijzing, blz. 1361

Verslagen
Indiening, blz. 1361

Advies
Indiening en verwijzing, blz. 1362

Verzoekschrift
Indiening en verwijzing, blz. 1362

Geschilberaadslaging van de Vlaamse Executieve
Indiening en verwijzing, blz. 1362

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad
Indiening en verwijzing, blz. 1362

Beslissing van de Geschillenraad
Indiening en verwijzing, blz. 1362

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1362

Kennisgeving van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1362

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)
Indiening, blz. 1363

Samenstelling van een commissie en een werkgroep
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1363

Interpellaties (Regl. art. 76)
Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de betrekkingen met Frans-Vlaanderen, blz. 1363

Sprekers : de heren F. Dewinter, P. Van Grembergen, F. Van den Eynde, S. De Clerck, J. Van Hauthem, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van de heer F. Wymeersch tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over recente uitspraken van nationale ministers aangaande de rechtbrekking van de transferten in de sociale zekerheid, blz. 1370

Sprekers : de heren F. Wymeersch, P. Van Grembergen, E. Van Rompuy, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1374

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de bevoegdheidsafbakening tussen de Staat en het Vlaams Gewest, blz. 1374

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de aan het Nationaal Fonds voor het Wetenschappelijk Onderzoek toegewezen middelen, blz. 1376

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Vaerenbergh, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de AIDS-preventie, blz. 1379

Sprekers : mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren W. Seeuws, E. Van Rompuy, J. Caudron, minister L. Detiège

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verstaatsing van het Vlaamse bedrijfsleven, blz. 1384

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, H. Candries, L. Barbé, P. Van Grembergen, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1391

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1391

Bijlagen

Vragen om uitleg, blz. 1393

Nr. 36 Donderdag 4 maart 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1401

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer J. Van Hauthem tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over vormingsdagen van de VZW Werklozenwerking in Sint-Niklaas, blz. 1401

Actuele vraag van de heer F. Wymeersch tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het schoonmaken van onbevaarbare waterlopen in Oost-Vlaanderen, blz. 1402

Actuele vraag van de heer M. Van Peel tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het onderzoek van OVAM naar de bodemvervuiling op de Linkeroever

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de vervuiling van de Imalsterreinen op de Linkeroever, blz. 1402

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Vlaanderen-Europa 2002

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Vlaanderen-Europa 2002, blz. 1404

Actuele vraag van de heer P. Hostekint tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de internaten en de semi-internaten voor jongeren met een licht mentale handicap en/of karakterstoornissen, blz. 1407

Actuele vraag van mevrouw V. Dua tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de opvang van daklozen, blz. 1408

Actuele vraag van mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een vierde rijstrook op de E 40 tussen Everberg en Sterrebeek, blz. 1409

Motie van aanbeveling van de heren F. Cauwenberghs, H. Lauwers en L. Peeters tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen
- 168 (1992-1193) - Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1411

Sprekers : de heren F. Cauwenberghs, D. Ramoudt, L. Peeters, F. De Man

Motie van aanbeveling van de heer D. Ramoudt tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen
- 168 (1992-1193) - Nr. 4

Hoofdelijke stemming, h17. 1413

Motie van aanbeveling van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen
— 168 (1992-1193) - Nr. 5
Hoofdelijke stemming, blz. 1414

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 18 februari 1993 door de heer E. Schuermans gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de BRTN en zijn werknemers naar aanleiding van het vernietigen van een beslissing van de administrateur-generaal
— 298 (1992-1993) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1416
Sprekers : de heren E. Schuermans, W. Verreycken, A. Denys, W. Seeuws

Actuele interpellatie (en bijgevoegde actuele vragen) (Regl. art. 75, 4,c)
Actuele interpellatie van de heer L. Peeters tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de dopingonderzoeken in de wielersport

Actuele vraag van de heer L. Pierco tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over dopingcontroles bij wielrenners, blz. 1417

Sprekers : de heren L. Peeters, L. Pierco, F. Cauwenberghs, J. Caudron, minister L. Detiège

Actuele interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verspreiding van Franstalige programma's langs de kabel, blz. 1421

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Rompuy, F. Van den Eynde, E. Van Vaerenbergh, V. Ancaux, minister H. Weckx

Motie van aanbeveling, blz. 1427

Actuele interpellatie van de heer H. Olaerts tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verkoop van VTM-aandelen aan buitenlandse bedrijven

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de Vlaamse verankering van VTM, blz. 1427

Sprekers : de heren H. Olaerts, H. Van Dienderen, P. Dewael, W. Seeuws, minister H. Weckx

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer H. Brouns tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de voorstellen van de Interuniversitaire Commissie tot herziening van het milieurecht, blz. 1436

Sprekers : de heer H. Brouns en minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1439

Nr. 37 **Dinsdag 16 maart 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1441

Begroting
Indiening en verwijzing, blz. 1441

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1441

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1441

Verslag
Indiening, blz. 1441

Moties
Indiening, blz. 1441

Besluiten van de Vlaamse Executieve
Indiening en verwijzing, blz. 1442

Opmerking van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 1443

Aanbeveling van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Indiening en verwijzing, blz. 1443

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1443

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1443

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)
Indiening, blz. 1443

Samenstelling van een werkgroep
Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1443

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1443

Ontwerp van decreet houdende vaststelling van het Charter van de Werkzoekende

— 224 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 4
Algemene bespreking, blz. 1444

Sprekers : de heer F. Dielens, mevrouw M. Aelvoet, de heren A. Denys, J. De Roo, minister L. Detiège
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1448

Voorstel van decreet van de heer E. Schuermans c.s. betreffende een financiële tegemoetkoming door het Vlaamse Gewest ten behoeve van kleine ondernemingen die een beroep doen op erkende externe consultants voor managementsondersteunende adviesverstrekking
— 215 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1449
Sprekers : de heren G. Vermassen, A. Denys, F. Dielens, E. Van Rompuy, P. Van Grembergen, E. Schuermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1455

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1456

Bijlage
Vraag om uitleg, blz. 1457

Nr. 38 **Dinsdag 16 maart 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1461

Interpellaties (Regl. art. 76)
Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de slachtofferhulp, blz. 1461

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, F. De Man, M. Olivier, J. Geyssels, W. Verreycken, mevrouw T. Merckx-Van Goey, minister W. Demeester-De Meyer

Interpellatie van de heer H. Brouns tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de gebrekkige uitvoering van het afvalstoffenplan

Interpellatie van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de uitvoering van het afvalstoffenplan

Interpellatie van de heer M. Capoen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de gescheiden inzameling van afvalstoffen, blz. 1467

Sprekers : de heer H. Brouns, mevrouw V. Dua, de heren M. Capoen, M. Verwilghen, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1479

Nr. 39 **Woensdag 17 maart 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1481

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer M. Maertens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de bouw van de Marina-jachthaven aan de Belgische oostkust, blz. 1481

Sprekers : de heer M. Maertens en minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de problematiek van het Hydrografisch Laboratorium, blz. 1485

Sprekers : de heer L. Hancké en minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de rechten van het kind in de sportwereld en bepaalde toestanden in sommige sportbonden, blz. 1488

Sprekers : de heren J. Caudron, L. Peeters, A. Denys, L. Pierco, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer D. Van Mechelen en minister H. Weckx

Motie van aanbeveling, blz. 1497

Interpellatie van de heer L. Dierickx tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de situatie van de personeelsleden van de Opera voor Vlaanderen, blz. 1497

Sprekers : de heer L. Dierickx en minister H. Weckx

Interpellatie van de heer M. Olivier tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de niet-naleving door de Vlaamse Executieve van het verdrag tussen België en Frankrijk inzake de verbreding van de Grensleie tussen Deulemont en Menen en het niet-voorzien in de nodige kredieten tot uitvoering van de door de Vlaamse Executieve afgesloten protocollen, blz. 1501

Sprekers : de heren M. Olivier, H. Van Dienderen, minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1506

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Euroregio Brussel-Hoofdstad - Kent- Wallonië - Nord-Pas-de-Calais, blz. 1506

Sprekers : de heren F. Dewinter, G. Annemans, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1509

Nr. 40 **Donderdag 18 maart 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1511

Mededeling van de voorzitter, blz. 1511

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer S. De Clerck tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bezoek van de minister-president aan Tsjechië, blz. 1511

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het akkoord inzake het Center Parcs-project en het Fenix-project, blz. 1514

Actuele vraag van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de n.v. Plastiflex Europe, blz. 1515

Actuele vraag van de heer M. Capoen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de invoer van giftig slib uit Nederland, blz. 1516

Actuele vraag van de heer H. Brouns tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de vervuiling van het Maaswater, blz. 1517

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de verdere uitbouw van de wegeninfrastructuur in de Antwerpse regio, blz. 1517

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de afwerking van de weg Pecq-Armentières, blz. 1519

Actuele vraag van de heer H. Lauwers tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het onderzoek inzake een nieuwe bestuursvorm voor de stad Antwerpen, blz. 1520

Actuele vraag van de mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over overleg met de gemeentebesturen inzake de aanleg van het TGV-tracé, blz. 1521

Actuele vraag van de heer C. Lisabeth tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de werkgroep inzake de doorstoring van de aanvullende personenbelasting, blz. 1522

Actuele vraag van de heer K. Pinxten tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over burn-out bij leraren, blz. 1523

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de programmatiebevoegdheid inzake zware medische ziekenhuisdiensten, blz. 1525

Sprekers : de heer J. Vandeurzen, minister W. Demeester-De Meyer

Motie van aanbeveling, blz. 1528

Ontwerp van decreet houdende vaststelling van het Charter van de Werkzoekende

– 224 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1529

Sprekers : de heren S. Platteau, F. Wymeersch, mevrouw M. Aelvoet

Voorstel van decreet van de heer E. Schuermans c.s. betreffende een financiële tegemoetkoming door het Vlaamse Gewest ten behoeve van kleine ondernemingen die een beroep doen op erkende externe consultants voor managementsondersteunende adviesverstrekking

– 215 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmen, blz. 1533

Sprekers : de heren E. Schuermans, F. Wymeersch

Hoofdelijke stemming, blz. 1533

Motie van aanbeveling van de heren L. Van Nieuwenhuysen en J. Van Hauthem tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer L. Van Nieuwenhuysen gehouden actuele interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en

Brusselse Aangelegenheden, over de verspreiding van Franstalige programma's langs de kabel

— 294 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1534

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Rompuy, mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck

Motie van aanbeveling van de heren F. Wymeersch, J. Van Hauthem en L. Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer F. Wymeersch gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over recente uitspraken van nationale ministers aangaande de rechtzekerheid

— 295 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1536

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, A. Denys

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 4 maart 1993 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verstaatsing van het Vlaamse bedrijfsleven

— 296 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1538

Sprekers : de heren A. Denys, H. Candries, E. Van Rompuy, F. Dewinter

Actuele interpellatie en toegevoegde actuele vraag (Regl. art. 75, 4,c)

Actuele interpellatie van mevrouw M. Vogels tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de acties van opvoeders en personeel uit de sectoren gehandicaptenzorg, bijzondere jeugdzorg en kinderopvang

Toegevoegde actuele vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het personeelsbeleid in de bijzondere jeugdzorg en gehandicaptensector, blz. 1540

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heren E. Van Rompuy, J. De Roo, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer E. Van Vaerenbergh, minister W. Demeester-De Meyer, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer E. Schuermans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afvloeiingsplannen bij Philips in Hasselt

Toegevoegde actuele vraag van de heer J.

Geysels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse overheidssteun aan Philips-Hasselt, blz. 1549

Sprekers : de heren E. Schuermans, J. Geysels, J. De Mol, H. Olaerts, G. Vermassen, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1554

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1554

Bijlage

Vraag om uitleg, blz. 1557

Nr. 41 **Woensdag 31 maart 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1565

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1565

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1565

Voorstellen tot wijziging van het reglement

Indiening en verwijzing, blz. 1565

Verslagen

Indiening, blz. 1565

Motie betreffende een belangenconflict

Indiening en verwijzing, blz. 1566

Moties

Indiening, blz. 1566

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1566

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1566

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1566

Ontwerp **van decreet** tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning

— 154 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1567

Sprekers : de heren V. Vautmans, P. Van Grembergen, G. Vermassen, J. Geysels, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1568

Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten

— 280 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking, blz. 1568

Sprekers : de heer M. Van der Poort, verslaggever, de heren L. Pierco, E. Pinoie, P. Tant, L. Dierickx, J. Tavemier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1581

Sprekers : de heren A. Denys, P. Van Grembergen, L. Hancké, F. Dewinter, E. Van Rompuy, minister-president L. Van den Brande

Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten

— 280 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1583

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, L. Dierickx, P. Tant, J. Tavernier, L. Pierco, minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1590

Sprekers : de heren J. Tavernier, L. Pierco

Ontwerp van decreet betreffende het onderwys IV

— 292 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1597

Sprekers : de heren R. Swinnen, J. Eeman, J. De Meyer, J. Tavemier, E. Baldewijns, minister L. Van den Bossche

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1605

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1626

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1627

Nr. 42 **Woensdag 31 maart 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1631

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1631

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, J. Geysels

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de rol van de BRTN bij de uitzending van Vlaanderen-Europa 2002

Interpellatie van de heer J. Geysels tot de

heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de BRTN-uitzending Vlaanderen 2002, blz. 1631

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, F. Dewinter, J.-P. Van Rossem, E. Van Rompuy , F. Van den Eynde, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1640

Voorstel van resolutie van de heer J. Van Hautem betreffende de motie, goedgekeurd in de Franse Gemeenschapsraad op 18 maart 1993 met betrekking tot een belangenconflict als gevolg van het voorstel van decreet van de heren H. Suykerbuyk en E. Van Vaerenbergh CS., houdende de mogelijkheid voor de gemeenten het woonrecht aan bepaalde voorwaarden te onderwerpen

– 311 (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1640

Sprekers : de heren J. Van Hautem, A. Denys, H. Suykerbuyk

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1642

36e vergadering

Donderdag 4 maart 1993
Middagvergadering

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14.18 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Leclercq, J. Timmermans : gezondheidsredenen ;

M. Bartholomeeussen, P. Berben, E. Beysen, J. Buchmann, E. De Groot, J. De Seranno, W. Goossens, L. Monset, M. Smet, D. Van Mechelen, M. Verwilghen : ambtsverplichtingen ;

G. Bossuyt : familieverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer J. Van Hauthem tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over vormingsdagen van de VZW Werklozenwerking in Sint-Niklaas

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hauthem tot mevrouw **Detiège**, Vlaams minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over vormingsdagen van de VZW Werklozenwerking in Sint-Niklaas.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de VZW Werklozenwerking van Sint-Niklaas organiseert een aantal vormingsdagen. Men zou kunnen verwachten dat deze bedoeld zijn om werklozen te vormen. Deze vormingsdagen handelen echter over : de politieke wortels van het Vlaams Blok en de standpunten van de VLD. In een eerste gedeelte van het programma wordt de geschiedenis van de Vlaamse beweging en het Vlaams Blok, oprichtingsdatum 1978, dat men de de nieuwe collaboratie noemt, geschetst. Men kondigt ook twee videofilms aan : Het zwarte orkest en het Vlaams Blok. Het tweede gedeelte is getiteld Het Vlaams Blok van a tot z en wie is wie in het Vlaams Blok. U zal het ongetwijfeld met mij eens zijn dat die indeling heel wat gelijkenissen vertoont met het boek van de heer Gijsels, het zéér objectief en wetenschappelijk werk over het Vlaams Blok, zoals wij allen weten.

Welnu, elke VZW mag uiteraard vormingsdagen inrichten over wat dan ook. Mijn vraag is dan wel of deze VZW door de Vlaamse Gemeenschap wordt gesubsidieerd. Indien dat het geval is, vraag ik mij af of dat geen afwenning van gemeen-

schaps gelden is. Schiet men met een eventuele subsidiëring zijn doel niet voorbij, te meer wanneer ik moet vaststellen dat onderaan de brochure wordt vermeld dat wie de lessen bijwoont, vrijgesteld wordt van stempelcontrole ? Ik dacht dat de VZW aan werklozenwerking deed en bedoeld was om werklozen te begeleiden naar een nieuwe job. Ik ben van oordeel dat het niet direct haar taak is om verschillende politieke partijen — dat blijkt heel duidelijk uit het programma — in een slecht daglicht te stellen.

Ik herhaal mijn vragen : mevrouw de minister, wordt deze VZW gesubsidieerd ; indien ja, is dat geen afwenning van overheidsgeld ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, de VZW Werklozenwerking Sint-Niklaas wordt niet gesubsidieerd door mijn departement.

Wel loopt er een weer-werk-project waar drie ongeschoolde arbeiders werkervaring opdoen met de bouwactiviteit en klaargestoomd worden voor de schakelopleiding bij de VDAB.

Ik onderstreep nogmaals dat het departement van Tewerkstelling en Arbeid niet tussenkomt voor vormingsactiviteiten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer F. Wymeersch tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het schoonmaken van onbevaarbare waterlopen in Oost-Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Wymeersch tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het schoonmaken van onbevaarbare waterlopen in Oost-Vlaanderen.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, sta mij toe eerst de problematiek te schetsen. Vorige week werden er in Beveren, deelgemeente Haasdonk, ruimingswerken uitgevoerd waarbij slib op landbouwgronden werd gespreid volgens de regel dat dit toegelaten is op vijf meter erfdienstbaarheid. Vooraf werd door de landbouwers vastgesteld dat het om slib ging met een sterk vervuilende factor.

Deze smurrie wordt eerst met de **wroeter** opengetrokken op het ogenblik dat men de gronden zaaiklaar wil maken, met als resultaat dat men op tien meter komt. Bij het omploegen van de akkers gaat men van tien naar twintig meter. Ook bij inname door runderen van deze door smurrie bezoedelde akkergrond en gras, krijgt men soms spontane abortussen of na maagperforatie door blik- of metaalresten hartinfarcten, met een gemiddelde sterfte van 10 percent als gevolg.

Vanuit landbouwmiddens werd naar de gemeente Beveren en de provincie op acht juni een aangetekend schrijven gestuurd. De gemeente heeft hierop niet geantwoord, de provincie wel. In haar antwoord verwijst de provincie naar de wet van 28 december 1967. Vanuit de provincie wordt bevestigd dat vooraf het slib zou worden onderzocht en dat, zoals gebruikelijk, dertig dagen vóór de aanvang van de werken hiervan melding zou worden gemaakt. Dit is echter niet gebeurd en de betrokken landbou-

wers hebben de werken laten stilleggen. Ondertussen hebben de landbouwers van de onderneming die in opdracht van de provincie de werken heeft uitgevoerd, een schade-eis gekregen die op dit ogenblik reeds 266.000 frank bedraagt.

Welke is de juiste procedure ? Wordt normaliter het slib voor of na het storten onderzocht ? Wie vergoedt de eventuele schade aan de landbouwgronden na storting van vervuild slib ? Kan de minister eventueel bemiddelend tussenbeide komen teneinde een escalatie van de problemen te vermijden en dit testgeval in der minne op te lossen, want men is in landbouwmiddens zinnens in de provincie Oost-Vlaanderen in die zin verder op te treden.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, ik kan het geachte lid erop wijzen dat het hier gaat om ruimingswerken voor onbevaarbare waterlopen, categorie II. Vragen zijn dus aan de provincie te richten. U richt zich tot een instelling die daarover geen enkele bevoegdheid heeft.

U schetst wel een juiste problematiek. Op dit ogenblik is er in Vlaanderen geen enkele manier aangeduid waarop men de analyses moet maken of waarop men kan melden op welke wijze men met deze specie moet omgaan. De reglementering schiet op dat vlak tekort. Dit is een bevoegdheid die ik deel met de minister, bevoegd voor de bevaarbare waterlopen. Ik wil wel onderzoeken of er geen klaarheid kan worden geschapen in de methodologie en analysemethode van dit slib. Het was steeds op vraag van de landbouwsector zelf om dit soort ruimingsspecie over de oevers te verspreiden, natuurlijk met het risico van dergelijke gevolgen vandien.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. In dit specifieke geval ging het inderdaad over waterlopen van categorie II. Het kon evengoed over

een waterloop van categorie I geweest zijn. Dat neemt niet weg dat u inderdaad op de hoogte bent van de problematiek en er iets aan wil doen.

De landbouwers werden de laatste jaren met heel wat bijkomende investeringen en reglementeringen – ik verwijs naar het Mestdecreet, Vlarem enzovoort – geconfronteerd, wat voor deze mensen heel wat geld heeft gekost. Het is dan ook verre van normaal dat zij nu zelf de dupe worden van een toestand waarbij door derden vuil, waarvoor zij niet verantwoordelijk zijn, op hun gronden wordt uitgestort en waarvoor zij dan door een minderopbrengst van hun gronden de gevolgen dragen.

De particulier wordt aangeraden de milieubox te gebruiken, en deze smurrie kan zo worden gestort. Het wordt toch stilaan tijd de desbetreffende wet van 1967 aan te passen en te wijzigen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 75,4, b) (samengevoegd)

Actuele vraag van de heer M. Van Peel tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het onderzoek van OVAM naar de bodemvervuiling op de Linkeroever

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de vervuiling van de Imalso-terreinen op de Linkeroever

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Van Peel tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het onderzoek van OVAM naar de bodemvervuiling op de Linkeroever

Voorzitter

ver en van mevrouw Vogels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de vervuiling van de Imalso-terreinen op de Linkeroever.

De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op de Antwerpse Linkeroever doet zich het probleem voor van de bodemvervuiling van een terrein waarop momenteel wordt gebouwd.

Voorgaande onderzoeken wezen uit dat het mogelijks om een ernstige vervuiling zou gaan, veroorzaakt door arseen, cadmium, lood, chloor, en andere.

De maatschappij Imalso, verkoper van de betrokken gronden, deed een beroep op OVAM om een ernstig bodemonderzoek te verrichten.

Mijnheer de minister, op hoeveel plaatsen neemt OVAM grondstalen ? De zuiverheid van de bodem van de nog niet-bebouwde gronden wordt betwist, maar quid aangaande de bodem van de reeds bebouwde gronden ? Wat is de oppervlakte van het gebied dat wordt onderzocht ? Zijn er op dit ogenblik reeds conclusies voorhanden, niet van het OVAM-onderzoek, maar van vorige onderzoeken ? Dat is belangrijk omdat uiterst gebrekkige of geen informatie wordt gegeven aan de bewoners en de eventuele kopers van deze terreinen. Naar verluidt zouden de resultaten van het OVAM-onderzoek twee tot drie maanden op zich laten wachten. Deze kwestie sleept al enkele maanden aan, hetgeen uiteraard tot veel onrust leidt in de betrokken omgeving. Moet het werkelijk zo lang duren alvorens de resultaten van die onderzoeken bekend zijn ? Het moet volgens mij toch mogelijk zijn sneller uitsluitsel te geven over de ernst en de omvang van deze bodemvervuiling.

De voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vragen gaan dezelfde richting uit als die van de heer Van Peel.

Volgens mij is bodemvervuiling één van de meest onderschatte vormen van vervuiling, omdat het niet meteen te zien, te ruiken te horen of te voelen is, tot op het ogenblik dat een dergelijke situatie plots het nieuws haalt. Het is trouwens opvallend dat de afgelopen jaren steeds vaker over bodemvervuiling wordt gesproken in het nieuws. In dat verband denk ik aan Lekkerkerk, Mellery en thans aan de vervuiling op de Linkeroever. Het probleem wordt dus alsmaar groter.

Ik heb ook bedenkingen bij de waarde van lijsten van blackpoints die destijds werden opgesteld in het kader van het afvalstoffenplan en die blijkbaar heel wat erg vervuilde terreinen niet weergeven.

Ik vrees dat, buiten de Imalso-terreinen, Antwerpen nog meer zwaar vervuilde gronden telt. Een voorbeeld hiervan is de Hobokense Polder, waar men soms olie ziet opborrelen. Daar zouden ook dringend onderzoeken moeten worden verricht.

Ik kom nu tot mijn concrete vragen over de Imalso-terreinen. Naar verluidt zou deze bodemvervuiling het gevolg zijn van illegaal gestorte vaten die slechts vijf meter diep zijn begraven. Europarlementslid Paul Staes beweert hierover betrouwbare informatie te hebben. Mochten die gegevens inderdaad juist zijn, dan betekent zulks dat die vervuilde grond niet ouder is dan twintig jaar en afkomstig is van de tweede bedekking. Indien dat waar is, dan betekent dat op zijn beurt dat de vervuilde oppervlakte veel groter is dan men denkt. Bijgevolg zou ook de bodem van de bebouwde percelen ernstig vervuild kunnen zijn.

Mijnheer de minister, is het inderdaad juist dat het gaat om vervuiling in recente bodembedekking ? Wat zal u ondernemen om duidelijkheid te krijgen aangaande de vervuilingsgraad en hoe snel zal dat gebeuren ? Zal het grondwater in de buurt ook

worden onderzocht ? Beschikt u momenteel over garanties dat deze situatie niet direct een gevaar inhoudt voor de volksgezondheid ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, collega's, Imalso heeft het dossier op 26 februari jongstleden aan OVAM overgezonden.

Verder hebben er inderdaad een aantal onderzoeken plaats gevonden, zij het dan te beperkt om een volledig beeld te krijgen van de problemen die door de sprekers worden aangehaald. Er werden twee ondiepe bodemstalen en één ondiep grondwaterstaal genomen in opdracht van de eigenaar van een perceel bouwgrond door het Instituut voor Hygiëne van de provincie Antwerpen. Er werd ook een beperkt bodemonderzoek uitgevoerd in opdracht van Imalso door de n.v. Betech. Maar ook bij dit onderzoek werden geen stalen genomen op een diepte van meer dan drie meter.

Bij deze onderzoeken werden op een beperkt aantal plaatsen in de bovenste bodemlaag verhoogde waarden voor zware metalen en organische polluenten in bodem en grondwater waargenomen. De afwijking van de Vlare II-norm is niet groot, maar een afwijking is er. Met de gegevens uit die twee studies moet men het huidige gevaar voor de bewoners relativeren.

In afspraak met OVAM werd ondanks dit voorlopig zeer geringe gevaar aan de buurtbewoners verzocht om geen graafwerken meer uit te voeren, geen grondwater meer op te pompen, niet langer groenten te telen en het contact met de bodem zoveel mogelijk te vermijden.

Gezien een aantal signaalwaarden overschreden werden, heeft OVAM besloten om een onderzoek te verrichten op een diepte van meer dan drie meter. Dat beantwoordt vermoedelijk aan de bekommernis van beide sprekers. Er moet ook een historisch onderzoek worden verricht op een groter aantal plaatsen.

De Batselier

U zal wellicht opmerkingen hebben bij de termijnen, maar ik kan u verzekeren dat er minstens twee maanden nodig zijn. Alleen al het uitschrijven van de aanbesteding en het onderzoek van de offertes nemen meer tijd in beslag. Ik wil niet in het blunderboek verschijnen en ik zal de procedureregels ter zake respecteren; daarvoor heb ik minstens twee maanden nodig.

De voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer Van Peel : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Toch zou ik nog een kleine verduidelijking wensen. Hoe uitgestrekt is de oppervlakte waarop het onderzoek verricht wordt? Beperkt zich dat tot de relatief beperkte oppervlakte van de onbebouwde percelen of strekt zich dat ook verder uit?

Minister N. De Batselier : Mijnheer Van Peel, wij hebben de mogelijkheid opengelaten om ruimer onderzoek te verrichten. Maar ik laat het aan het oordeel van OVAM over of alleen de onbebouwde percelen moeten worden onderzocht op een grotere diepte of ook de bebouwde.

De voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Spijtig genoeg zal het weer om bureaucratische redenen zijn, dat deze zaak aansleept. Kan OVAM zelf niet een aantal onderzoeken uitvoeren? Moet dat onderzoek sowieso uitbesteed worden? Moeten wij het kader van OVAM niet uitbreiden zodat zij voortaan zelf dat soort onderzoek kan verrichten?

Minister N. De Batselier : Mevrouw Vogels, ik begrijp uw bezorgdheid. Toch moet u ook de mijne begrijpen. Mocht u de loop van het dossier kennen, dan zou u wellicht begrijpen dat we op die manier onmiddellijk studies zouden kunnen laten uitvoeren waarvan het resultaat misschien wel eens bij voorbaat zou kunnen gekend zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Vlaanderen — Europa 2002

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Vlaanderen — Europa 2002

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Vlaanderen — Europa 2002 en van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen over Vlaanderen — Europa 2002

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, u heeft op 1 maart 1993 een persconferentie georganiseerd waarop u het plan Vlaanderen Europa 2002 aan de media heeft voorgesteld.

Het ligt niet in mijn bedoeling hier inhoudelijk op het plan in te gaan, omdat wij in de toekomst daar nog wel wat tijd voor hebben. Wel wil ik op de vorm en de procedure ingaan.

U heeft al een eerste vergadering in de provincie Antwerpen op 1 maart jongstleden achter de rug, waar u het plan aan een aantal beleidsverantwoordelijken, aan de publieke opinie, heeft voorgesteld. U zal dit ook doen in Brabant op 3 maart en op 19

maart, respectievelijk in Brussel en in Leuven; in West-Vlaanderen op 5 maart, in Oost-Vlaanderen op 23 maart, in Limburg op 1 april.

U heeft een mooi boek uitgegeven en naar verluidt is het in de handel te verkrijgen. Dit boek is bedoeld als informatie over uw plan Vlaanderen Europa 2002 ten gerieve van de Vlamingen. U bent zelfs zo goed geweest om na persconferentie de leden van de Vlaamse Raad, de en parlementsleden in het bezit te stellen van dit boek. Ik zeg dit met enig cynisme omdat ik meen dat u met dit plan slecht bent gestart. Inderdaad, u gaat eerst naar de publieke opinie. U acht het zelfs geoorloofd om vergaderingen in iedere provincie te organiseren, waar u officiële en niet-officiële beleidsverantwoordelijken oproept om te naar uw uiteenzetting te komen luisteren. U lijkt het echter niet nodig te vinden om aan de Vlaamse Raad, aan het verkozen Vlaamse parlement, zijn mening te vragen over dit plan. Wij hebben boeken, er worden vergaderingen en persconferenties belegd, maar de voorzitter van de Vlaamse Raad krijgt pas op 1 maart, op de dag van uw persconferentie, een brief waarin hem wordt gevraagd na te gaan of en op welke wijze dit document door de Vlaamse Raad kan besproken worden. Het hoeft niet eens, maar als de voorzitter het goedvindt, kunnen wij het beleidsplan misschien ook hier bespreken.

Op een ogenblik dat in het federale parlement werd beslist de begroting niet meer eerst via een persconferentie aan de publieke opinie voor te stellen, maar eerst aan de Kamer, zodat zij de kans heeft over die begroting te oordelen alvorens ze aan de pers wordt voorgesteld, doet u nu net de omgekeerde oefening. U gaat eerst naar de pers, naar de publieke opinie, naar allerlei beleidsverantwoordelijken en dan pas acht u het nodig aan de Vlaamse Raad, via de voorzitter te vragen — nadat de voorstelling reeds is gebeurd — of het de Raad zou behagen om ook dit document te bespreken. Ik heb enigszins moeite met zo'n een procedure, zeker op een ogenblik dat men erop

Dewinter

hamert dat het parlement buiten spel wordt gezet, dat wij niet genoeg aan bod komen, dat er niet genoeg spankracht is en dergelijke.

Kortom, de Vlaamse Raad komt als laatste aan bod. Vindt u dat normaal, democratisch ? Vindt u dat dit zo maar kan ?

Is dit project een nieuw regeerakkoord, een beleidsplan ? Wat houdt het in ? Vult dit een aantal beleidsplannen aan ? Er zijn een aantal voorstellen in opgenomen ? Vervangt het een bestaand beleidsplan ? Vervangt het een bestaand regeerakkoord ? Welke is de aard van dit document ? Vindt u het normaal dat de Vlaamse Raad als allerlaatste, nadat de hele Vlaamse samenleving geïntegreerd is, wordt ingelicht, zodat het Vlaamse parlement misschien in de maand mei dit kan onderzoeken. U zegt : als het voor einde mei kan, dan ben ik gelukkig, want dan hebt u wellicht al uw vergaderingen achter de rug en is iedereen geïnformeerd. Daarna mag het parlement erover van gedachten wisselen.

Graag zou ik op deze vragen een duidelijk antwoord krijgen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik heb enkele vragen in verband met de promotiecampagne.

Mijnheer de minister-president, er wordt hier toch wel een nieuwe dimensie toegevoegd aan de wijze waarop politieke propaganda naar voren wordt gebracht. Wij stellen vast dat er op het nationale vlak allerlei wetten worden gestemd om de uitgaven voor de politieke propaganda te verminderen en in goede banen te leiden. Als ik de insiders raadpleeg, kom ik tot de conclusie dat er op een ongelooflijke wijze een campagne wordt opgezet die, steeds volgens dezelfde insiders, meer dan honderd miljoen frank zal kosten. Is dat juist ? Indien dat zo is, betekent dat een tiende van bijvoorbeeld het contract met de burger. Is het deontologisch

verantwoord dat een dergelijk bedrag wordt uitgegeven ?

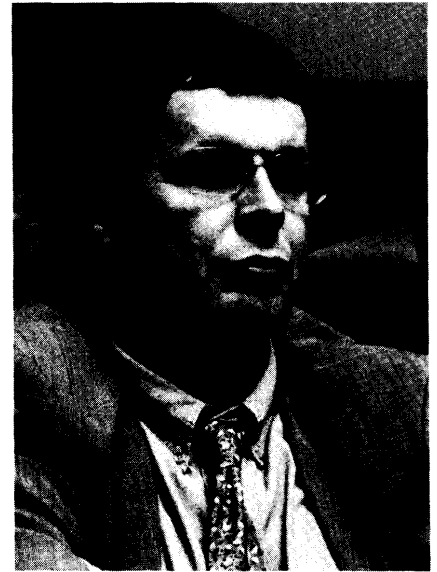
Ik heb nog een tweede vraag in verband met de wettelijkheid van de toewijzing van de promotiecampagne aan een bepaalde firma. Een gunstige wind stelde mij in het bezit van een document, afkomstig van de minister van Financiën. Deze laatste berispt u en is van oordeel dat de wijze waarop de toebedeling is gebeurd, indruist tegen de wet op de beperkte offerteaanvraag. Er is maar onderhandeld met één firma. Er worden een aantal redenen opgesomd die bewijzen dat de wijze van toekenning niet strookt met de bepalingen van genoemde wet. Werd dit inmiddels gecorrigeerd en wat is uw reactie daarop ?

Een derde vraag houdt verband met uw houding, in het kader van het promoten van uw campagne, ten opzichte van onze overheidszender, de BRTN. Het document kan belangrijk genoeg zijn om er enige zendtijd aan te besteden, bijvoorbeeld in het kader van journaals, De Zevende Dag of informatieprogramma's. Wij hebben daar geen problemen mee. Wij hebben wel enige moeite met het feit dat u daarvoor nog extra-zendtijd oplegt aan de BRTN. Ik denk met name aan het programma dat zal worden uitgezonden tijdens een show op 21 maart, met Vlaamse zangers. Deze coproductie Van den Brande-BRTN zal komen op een zondagavond in de prime time, na Sportweekend. Zelfs onze kampioenen moeten wij ken voor Van den Brande.

Mag ik er op wijzen dat het dezelfde minister is die enkele weken na zijn eefaflegging met een platgestreken gezicht heeft verklaard dat geen enkele minister nog mocht deelnemen aan een niet-informatief of **niet-politiek** programma, die nu uitpakt met een plat politiek showprogramma.

Mijnheer de minister-president, ik herhaal mijn drie vragen. Vindt u het deontologisch verantwoord dat meer dan honderd miljoen frank wordt uitgegeven voor de eigen politieke propaganda ?

Vindt u het deontologisch verantwoord dat men zelfs de **onwettelijk-**

**SP-Kamerlid P. Hostekint onder-
vroeg minister W. Demeester-De
Meyer (CVP) over de situatie van de
jongeren met een licht mentale handi-
cap en/of karakterstoornissen**

heid bewandelt om de procedure inzake de toekenning tot stand te brengen ?

Vindt u het deontologisch verantwoord dat u als gesubsidieerde overheid ten opzichte van de gesubsidieerde, de BRTN, morele druk oplegt om af te wijken van een normale programmatie.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil even ingaan op enkele punctuele vragen om dan de draagwijdte van het document te duiden.

De gunning is volledig conform gebeurd met de bepalingen ter zake. Uw zogenaamde gunstige wind moet op een zeker ogenblik zijn stilgeval- len maar zo is de natuur nu eenmaal. Was die wind nog even blijven doorwaaien, dan had hij geweten dat alle regels voor de gunning werden gerespecteerd.

Het bedrag is dat van de hele opzet : de informatie en de communicatie,

Van den Brande

zowel met het parlement, de verantwoordelijken op alle domeinen in onze samenleving als met de niet-georganiseerde burger.

Vervolgens is er de televisieuitzending. Mijnheer Denys, ik neem aan dat u wel weet dat het niet gaat om een optreden van de Vlaamse regering in het programma F.C. De Kampioenen. Terloops gezegd, uw vraag van vandaag — maar dat is uw parlementair recht — is langer dan de inhoudelijke kritiek in uw communiqué van gisteren. In de afgelopen weken en maanden hebben wij in overleg met de BRTN en in aanwezigheid van de ministers Weckx en De Batse-lier duidelijk gesteld wat de opdracht van een openbare omroep is. Als de Vlaamse regering middelen ter beschikking stelt van de openbare omroep, dan rijst echter ook de vraag op welke manier de openbare omroep moet informeren over prioritaire beleidsprojecten van de Vlaamse regering.

Het is BRTN zelf — en niet wij — die gesuggereerd heeft een informatief programma te wijden aan de problemen die de acht bewindslieden van de Vlaamse regering vaststellen, de uitdagingen die zij herkennen en de mogelijke oplossingen die zij formuleren.

Vlaanderen — Europa 2002 is geen partijprogramma. Acht bewindslieden van verschillende partijen gaan ervan uit dat een aantal uitdagingen in de toekomst moeten worden beantwoord. Ze willen meer doen dan zich met de dagdagelijkse problemen bezighouden. Ze willen Vlaanderen een perspectief bieden. Natuurlijk willen wij daarbij democratisch te werk gaan. De coalitie die na de volgende verkiezingen aan het bewind komt, deze of een andere, zal uiteraard het antwoord van de kiezer als leidraad nemen om dit project in onze samenleving te evalueren.

Ook over de procedure mag geen misverstand bestaan. U herinnert zich, collega's, dat wij enkele maanden geleden in het bureau van de Vlaamse Raad zelf het project hebben voorgesteld.

Ik heb toen zelfs aan het bureau van de Vlaamse Raad gesuggereerd een commissie ad hoc op te richten voor dit project. Ik heb toen ook uitdrukkelijk gezegd dat het niet de uitvoerende macht toekwam om de organisatie van de werkzaamheden te regelen, maar aan de Vlaamse Raad. Het is in die zin dat u de brief moet zien die ik aan de voorzitter van de Vlaamse Raad heb gericht, nog alvorens iets aan de pers mee te delen. Vorige maandag om 10 uur, voor de bijeenkomst met de pers, heb ik aan de voorzitter van de Raad de tekst meegedeeld en hem de boeken bezorgd die u intussen ook hebt ontvangen en waarover wij een bespreking kunnen aangaan.

Mijnheer Dewinter, het spreekt vanzelf dat beslissingen eerst aan de Vlaamse Raad moeten worden bekendgemaakt, maar hier gaat het over een project op lange termijn waarover wij een discussie willen aangaan met de bevolking en het parlement in de eerste plaats. Ik meen dat we hier op een correcte wijze zijn tewerk gegaan en achtereenvolgens de stappen hebben gedaan die moesten worden gedaan.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik ben toch niet helemaal tevreden met het antwoord van de minister-president. Hij stelt het voor alsof dit project een soort regeerakkoord, blauwdruk voor de toekomst is, een boek waarin acht ministers hun toekomstvisie voorstellen aan de kiezer en waarover hij dan bij volgende verkiezingen zal kunnen oordelen.

Minister-president L. Van den Brande : Ofwel ben ik heel onduidelijk geweest, ofwel hebben we mekaar verkeerd begrepen. Vlaanderen-Europa 2002 is geen partijprogramma, geen nieuw regeerakkoord.

De heer F. Dewinter : Wat is het dan wel ?

Minister-president L. Van den Brande : De acht leden van de huidige Vlaamse regering vinden dat ze met het oog op de toekomst niet aan een

aantal vaststellingen voorbij kunnen gaan. Een aantal uitdagingen moeten een antwoord krijgen en een aantal oriëntaties moeten aangegeven worden om een oplossing te geven aan die uitdagingen.

Mijnheer Dewinter, ik geef toe dat deze manier van doen nogal ongebruikelijk is, en dat er geen precedent voor is, maar willen we de Vlamingen een kwalitatieve samenleving aanbieden dan moeten we verder willen kijken dan één legislatuur, dan moeten we al naar het begin van de volgende eeuw uitkijken. Dat is ongewoon, maar die verantwoordelijkheid hebben wij op ons willen nemen.

De heer F. Dewinter : Mijnheer de minister, ik wil u het recht niet misgunnen om in de marge van de politiek te free-wheelen en uw politieke emoties de vrije loop te laten in allerlei boeken. Dit gaat echter verder dan het vrijblijvend neerschrijven van de ideeën van u en van uw collega's. In dit boek staan concrete maatregelen, die niet pas over 10 jaar maar vandaag zullen moeten worden uitgevoerd. Ook uw regering kan zich dus niet veroorloven om eerst persconferenties te geven, boeken te publiceren, op 21 maart een uitgebreide televisieshow te organiseren, advertenties in de krant te zetten en pas nadien de mening te vragen van het Vlaams parlement. Deze procedure is onaanvaardbaar.

Dit is misschien een uniek project, zoals u trouwens zelf heeft gezegd, maar de manier van werken is geen goede start voor de komende decennia en is geen voorbeeld voor de toekomst.

Indien u meent dat er op een dergelijke manier kan worden gehandeld, kan het parlement net zo goed ophoepelen. Wij hebben het recht om vooraf publicaties van de Vlaamse regering in te zien, wij wensen niet langer te worden behandeld als derderangsfiguren, die pas naderhand hun mening te kennen mogen geven.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, wat de betrokkenheid van

Denys

de Vlaamse Raad met het bewuste document betreft, ben ik ervan overtuigd dat vele leden die tot de fractie van de minister-president behoren, tot gisteren, toen zij het kregen toegestuurd, niet op de hoogte waren van de inhoud van het document.

Mijnheer de minister-president, wat uw invloed op de BRTN betreft, stel ik vast dat het de eerste keer is dat men op zondagavond na sportweekend informatieprogramma's uitzendt.

Ten slotte wil ik erop wijzen dat u ontwijkend heeft geantwoord op mijn twee cruciale vragen : quid met de kostprijs van de hele promotiecampagne en met de wijze van gunning ?

U heeft niet geantwoord of deze zaak op een normale wijze werd gegund. Heeft u een prijsofferte gevraagd aan meerdere bedrijven ? Heeft u een evaluatie gemaakt en een prijsvergelijking gevraagd ? Wat is uiteindelijk de precieze kostprijs ?

Op deze vragen heb ik totnogtoe geen antwoord gekregen.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, op de vragen van de heer Dewinter hoef ik niet terug te komen. Ik kan enkel zeggen — het document vermeldt dit trouwens uitdrukkelijk — dat het aanbod vanzelfsprekend aan de Vlaamse Raad wordt voorgelegd maar dat de Raad het initiatief moet nemen om een constructief gesprek aan te gaan.

Dit project is een open project dat het gevolg moet zijn van de samenspraak in Vlaanderen, van de georganiseerde en de niet-georganiseerde Vlamingen en van het parlement. Uiteindelijk zal dit moeten leiden tot het tot stand komen van een tweede document, dat kan dienen als charter voor de Vlamingen.

Op de twee concrete vragen van de heer Denys kan ik antwoorden dat de gehele projectomkadering in al zijn facetten 28 miljoen frank beloopt. In het kader van de afspraakenota en van het convenant dat we hebben afgesloten met de pers, werd

voorzien in een bedrag voor beleidsinformatie. (**Commentaar van de heer Denys**)

Mijnheer Denys, u weet dat ik over het hele persdossier alle mogelijke informatie heb verstrekt in de Vlaamse Raad toen werd beslist over de steun aan de pers. Wellicht was u toen niet aanwezig of heeft u niet de gelegenheid gehad hierover te reflecteren maar ik herhaal dat in het persdossier een gedeelte wordt voorbehouden voor informatie, onder meer in het kader van het project Vlaanderen-Europa 2002.

Na verschillende contacten en gesprekken werd een onderhandse gunning gedaan volgens de geldende procedures.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer P. Hostekint tot mevrouw W. Demeester-Demeyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de internaten en de semi-internaten voor jongeren met een licht mentale handicap en/of karakterstoornissen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Hostekint tot mevrouw Demeester-Demeyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de internaten en semi-internaten voor jongeren met een licht mentale handicap en/of karakterstoornissen.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer P. Hostekint : Mijnheer de voorzitter, sedert enige tijd is in de sector van de medisch-pedagogische instituten ongerustheid ontstaan over de werking van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, kortweg het Vlaams Fonds genoemd.

Sinds 1 april 1992 moeten ouders die hun kinderen in een internaat of een

semi-internaat voor licht mentaal gehandicapten school willen laten lopen daarvoor een aanvraag indienen bij dit Fonds.

Om een voorbeeld te geven : in het MPI Sint Idesbald in Roeselare, één van de grootste internaten in Vlaanderen, werden in het begin van het schooljaar 80 nieuwe jongeren ingeschreven. Telkens hadden de ouders bij het Vlaams Fonds een aanvraag ingediend. Momenteel zijn slechts 15 van de 80 dossiers goedgekeurd. De overige 65 hebben zes maanden na het indienen van het dossier nog steeds geen antwoord ontvangen.

Er heerst in de betrokken sector ook nogal wat onduidelijkheid over de door het Vlaams Fonds gehanteerde criteria. Er wordt bovendien geklaagd over de ingewikkelde en logge procedure.

De vrees bestaat dat heel wat kinderen met een licht mentale handicap en/of karakterstoornis uit de boot zullen vallen, met alle gevolgen van dien. De praktijk leert immers dat de thuissituatie van deze jongeren vaak problematisch is.

Ik kan ermee akkoord gaan dat niet alle licht mentaal gehandicapten in een internaat thuishoren, maar degenen die extra ondersteuning nodig hebben, kunnen er het best terecht voor opvang en begeleiding.

Ik had de minister in dit verband dan ook volgende vragen willen stellen.

Ten eerste, is er een verklaring voor de achterstand in de behandeling van de dossiers door het Vlaams Fonds ? Ten tweede, zijn er plannen om de internaten en de semi-internaten voor jongeren met een licht mentale handicap en/of karakterstoornissen af te bouwen ?

Ten derde, indien dit inderdaad het geval zou zijn, worden dan vervangende voorzieningen ingericht ?

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister W. Demeester-Demeyer : Mijnheer de voorzitter, de problematiek waarop de heer Hostekint wijst, is iedereen uiteraard bekend.

Demeester-De Meyer

Het Vlaams parlement heeft een decreet goedgekeurd waardoor gehandicapten een dossier moeten voorleggen waarop ze worden geëvalueerd vooraleer ze recht hebben op een voorziening, uitgekeerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Zowel de sector als de ouders van de gehandicapten vragen reeds meer dan tien jaar naar zo'n dossier, dat in feite de enige toegangspoort vormt tot de voorzieningen.

Sinds 1 april 1992, de dag waarop het decreet in voege is getreden, is inderdaad een zekere vertraging geslopen in het toekennen van de voorzieningen.

Wij hebben vastgesteld dat het een enigszins omvangrijk maar goed dossier is dat een duidelijke beoordeling geeft over de specifieke problemen waarmee een gehandicapte wordt geconfronteerd.

De praktijk leerde ons dat de eerste fase aanleiding geeft tot een versoepeling en vereenvoudiging van de procedure. Daartoe legde ik op 2 december 1992 aan de Vlaamse regering een tijdelijke vereenvoudigde procedure voor, zodat wij intussen de verschillende beoordelingen van de dossiers in de verschillende provinciale evaluatiecommissies kunnen vergelijken. Ik gaf inmiddels ook opdracht aan professor Broekaert en professor Van hove van de Gentse universiteit, na te gaan hoe omslachtig de procedure in feite is en waar vereenvoudigingen kunnen worden aangebracht. Verder onderzoeken zij ook de voor- en nadelen van het bestaande dossier. Wij stelden vast dat het huidige dossier goede **handelingsplannen** biedt voor die voorzieningen die voor de gehandicapte een dienst uitbouwen. De vereenvoudigde procedure is intussen ingevoerd en de achterstand werd de jongste maanden sterk weggewerkt. Dit dossier stelt voor zowat 80 percent van de gehandicapten waar de lichamelijke of geestelijke handicap duidelijk omschreven is geen problemen. Het doet evenwel, zoals u zei, vragen rijzen met betrekking tot de licht mentaal gehandicapten en de **karaktergestoorden**.

U zegt dat sinds 1 april 1992, kinderen die naar een semi-internaat of een internaat willen gaan, een dossier moeten indienen om daar school te mogen lopen. Dit klopt absoluut niet. Om de lessen bij te wonen, geldt enkel de beoordeling van de **PMS-centra**, die bepalen of iemand al dan niet recht heeft op buitengewoon onderwijs. Om eventueel in het semi-internaat of het internaat te verblijven, die voorzieningen zijn van het Vlaamse Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, moet men inderdaad een dossier indienen. Ik leg er wel de nadruk op dat schoollopen niet noodzakelijk inhoudt dat men ook in het semi-internaat of internaat dient te verblijven. Het is voor een school heel eenvoudig om een externaat te organiseren, maar slechts weinig van deze instellingen doen dit ook effectief.

Wij begrijpen dat dit een moeilijke situatie oproept en wij hebben daarom beslist dat voor het schooljaar 1992-1993 niet alleen gebruik zal worden gemaakt van de vereenvoudigde procedure, maar dat alle leerlingen die in een internaat of **semi-internaat** zijn opgenomen, er zullen kunnen blijven en dat noch de kinderen, noch de ouders, noch het personeel enig nadeel van deze **overgangssituatie** zullen ondervinden. Het is belangrijk dat wij intussen kunnen evalueren en zodoende een goede dienst bewijzen aan de gehandicapte zelf.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer P. Hostekint : Ik dank de minister voor dit geruststellend antwoord.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw V. Dua tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de opvang van daklozen.

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Dua tot

mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de opvang van daklozen.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in het kader van het urgentieprogramma van minister Onkelinx werd de wet op de landloperij afgeschaft met ingang van 1 maart 1993. Op zich is dit een goede maatregel. Het was een oubollige wet waarin landloperij werd beschouwd als een criminele daad. Het eenvoudig afschaffen van deze wet zal echter een aantal bijkomende problemen creëren die zich op uw bevoegdheidsterrein situeren. Het is niet omdat de landloperij wettelijk wordt afgeschaft dat de problemen van de landlopers opgelost zijn, integendeel. Tot nog toe konden de daklozen veroordeeld worden tot een verblijf in een aantal instellingen. Het gaat hier meer bepaald om de zogenaamde kolonies van Merksplas en Wortel. Men kan veel kritiek hebben op de werking van deze kolonies maar de daklozen hadden daar toch een dak boven het hoofd. Het is u toch ook bekend dat tijdens de wintermaanden de daklozen zich spontaan aanmelden om door de kolonies te worden opgenomen. Deze instellingen zullen progressief worden afgebouwd. Wat zal er met de daklozen gebeuren ? Er werden wel enkele bijkomende maatregelen voorzien in de gewijzigde OCMW-wet, namelijk dat het OCMW hen nu ook het bestaansminimum moet toekennen en dat de burgemeester eventueel leegstaande gebouwen kan opeisen. Ik ben ervan overtuigd dat dit zeker niet voldoende is. Men kan deze daklozen niet zo maar gelijkstellen met andere steuntrekkers. Het gaat hier om een zeer aparte categorie mensen die in zeer marginale omstandigheden leven. Wanneer men hen beter wil integreren in onze samenleving moet men bijkomende maatregelen nemen, zoals intensieve begeleiding en speciale opvang. U zal daarvoor bijkomende middelen moeten inschrijven in uw begroting. Zo niet, loopt men het risico dat de afschaffing van deze wet tot gevolg zal hebben dat het aantal daklozen zeker in de grote steden nog zal toenemen.

Dua

Mevrouw de minister, zult u inderdaad bijkomende middelen ter beschikking stellen onder andere voor de onthaalcentra voor daklozen die met zeer weinig middelen moeten werken en nu reeds niet meer aan de vraag kunnen voldoen? Zal het geld dat op het federale niveau hiervoor ter beschikking is namelijk 260 miljoen frank worden overgeheveld naar de gemeenschappen zodat het voor de opvang kan worden gebruikt?

Ten slotte, zullen de kolonies van Merksplas en Wortel worden overgeheveld naar de gemeenschappen en zullen zij hun functie inzake opvang van daklozen blijven vervullen?

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mevrouw Dua, ik heb op al deze vragen een heel concreet antwoord klaar omdat de maatregelen reeds zijn getroffen en ik dit in de commissie reeds heb meegedeeld.

Ten eerste, wij hebben ons inderdaad voorbereid op het feit dat de wet op de landloperij wordt afgeschaft, wat trouwens een goede zaak is. Er waren op 1 maart 1993 nog 293 mensen die verbleven in de kolonies voor landlopers. Eens ze de kolonies verlaten hebben, zullen ze worden toevertrouwd aan het OCMW en zullen ze van de gemeenten het bestaansminimum ontvangen.

Ten tweede, in de begroting voor 1993 hebben wij de middelen voor het residentieel welzijnswerk, dat voor de opvang van daklozen instaat, met 40 procent verhoogd. U heeft dit trouwens in de Vlaamse Raad goedgekeurd. Door deze maatregel zijn 100 plaatsen meer gepland dan vorig jaar. Ik denk trouwens dat alle aanvragen die worden ingediend onmiddellijk kunnen worden behandeld.

Ten derde, een commissie werd geïnstalleerd om ons te adviseren over wat er eventueel nog moet gebeuren naar aanleiding van de afschaffing van de wet op de landloperij.

Ten vierde, ik heb vorig jaar een be-

slissing genomen om een speciaal project te subsidiëren. Het gaat hier om een centrum van residentieel welzijnswerk dat een specifieke begeleiding gaat geven aan twintig moeilijk te integreren daklozen, de zogenaamde kartonslapers. Dit centrum zal trachten nagaan op welke manier wij de integratie in de maatschappij kunnen realiseren.

Tot mijn verwondering lees ik vandaag in de krant dat de commissie, die wij twee maand geleden hebben opgericht, nog geen maatregelen heeft genomen. Wij hebben de maatregelen niet alleen getroffen, wij hebben ze zelfs voorgelegd aan de Vlaamse Raad en ze zijn ook goedgekeurd. In de commissie voor Welzijn hebben wij trouwens een bespreking over alle instellingen voor algemeen welzijnswerk die op dit ogenblik bestaan. Aan al deze centra wordt uiteraard ook gevraagd om deze daklozen te helpen begeleiden.

In Vlaanderen hebben wij een heel omvangrijk algemeen welzijnswerk. Het gaat dan ook niet op — telkens we met een nieuw probleem worden geconfronteerd — nog eens een nieuwe zorg uit te bouwen. Wij hebben een algemeen welzijnswerk met vijftien reglementeringen in 38 besluiten, wat wij op dit ogenblik aan het coördineren zijn. Wij betalen in het algemeen welzijnswerk een bedrag van 3.000 frank per consultatie. Dit is een bijzonder hoog bedrag en ik denk dan ook dat wij daar trots mogen op zijn in Vlaanderen.

Ik verzeker u dat wij met een enorme intensiteit zullen opvolgen wat er met de daklozen gebeurt. Ik vind dat het niet mogelijk is dat er in Vlaanderen één dakloze bij komt.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua : Mevrouw de minister, mijn vraag was vooral geïnspireerd door het feit dat er blijkbaar toch een grote ongerustheid heerst bij de mensen in de onthaalhuizen die beweren dat zij niet over voldoende middelen beschikken. U heeft in die zin wel enige geruststelling gegeven maar u heeft niet geantwoord op mijn vraag inzake de overheveling

van de gelden van het federale niveau naar de gemeenschappen.

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mevrouw Dua, deze vraag zou u eigenlijk in het federale parlement moeten stellen. Ik heb ze ook aan de minister van Justitie gesteld en hij heeft mij geantwoord dat hij al veel te lang voor de landloperij in Vlaanderen heeft betaald. Ik raad u dan ook aan om de federale minister van Justitie daarover te interpellieren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een vierde rijstrook op de E 40 tussen Everberg en Sterrebeek

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Aelvoet tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een vierde rijstrook op de E 40 tussen Everberg en Sterrebeek.

Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij vernamen tijdens de voorbije weken dat het departement Openbare Werken nog dit jaar een vierde rijstrook tussen Everberg en Sterrebeek zou aanleggen.

Wij hebben in het verleden reeds gezien, toen men een vierde rijstrook van Bertem tot Everberg heeft aangelegd, dat men gewoonweg een verschuiving van het fileprobleem kreeg, zoals trouwens was voorspeld. Het probleem zat dus niet langer in Bertem maar het schoof gewoon een paar kilometers op.

U hebt in oktober 1992 aangekon-

Aelvoet

digd dat die werken zouden plaatsvinden. U hebt toen ook gezegd, ik heb daarover nog verschillende krant artikels nagelezen, dat dankzij die ingreep het fileprobleem zou kunnen worden opgelost. In de berichten die vandaag verschijnen, stellen wij een verschuiving in de motivering vast. Er wordt gezegd dat met die werken het fileprobleem op de E 40 niet helemaal zal opgelost geraken, maar men legt nu de klemtoon op de toegenomen veiligheid. Immers, nu zit men met het probleem dat men plots van die vier op drie rijstroken komt en daardoor rijst er een bijkomend veiligheidsprobleem. Men spreekt dus niet meer over het fileprobleem op de E 40 dat wordt opgelost, maar er wordt volmondig toegegeven dat op de overgang naar de grote ring rond Brussel een nieuw knelpunt zal ontstaan. Men handhaaft echter die maatregel en de vierde rijstrook wordt aangelegd.

Los van de discussie in verband met de pechstrook, die vóór de aanleg van die vierde rijstrook in gebruik werd genomen en die in elk geval tot een zwaar ongeval aanleiding heeft gegeven, blijkt volgens internationale vergelijkingen dat, als een pechstrook door een rijstrook wordt vervangen waarbij de nodige inhammen worden gepland, er inzake veiligheid niet veel supplementaire problemen rijzen.

De kernvraag blijft natuurlijk of die ingreep de meest adequate ingreep is.

Mijn eerste vraag is dan ook of u geen andere alternatieven ziet? Commandant Dewaele, die als een groot verkeersspecialist bekend staat, zegt dat het fileprobleem veel beter zou kunnen worden opgevangen door tijdens de spitsuren een snelheidsbeperking in te voeren en dit vooraleer de echte knooppunten er zijn. Op dat ogenblik is de capaciteit voldoende en kan er doorstromend verkeer, zij het aan een lager tempo, worden gegarandeerd.

Ten tweede, mocht u nu toch bij uw oorspronkelijk plan blijven en toch

die vierde rijstrook laten aanleggen, voorziet u dan in begeleidende maatregelen? Er wordt immers op gewezen dat de capaciteitstoename dermate marginaal is dat, als daaraan niet een bepaalde functie wordt verbonden, er geen ernstige problemen worden opgelost. Zo zijn er heel wat elementen uit buitenlandse ervaringen die erop wijzen dat als u een dergelijke strook voorbehoudt, bijvoorbeeld voor wagens die aan car-pooling doen of voor bussen die op die lijn rijden, u tenminste op dat vlak een dienst hebt bewezen aan een tendens die in de toekomst veel meer belang zal moeten krijgen.

Dat zijn mijn twee vragen in verband met die zeer ongelukkige optie, volgens mij althans, om die vierde rijstrook aan te leggen.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is juist dat hier reeds over deze zaak werd gediscussieerd en dat zij dus haar voorgeschiedenis heeft. Dit komt ook voor een deel door een beslissing van mijn voorganger die ik niet wens te beoordelen.

De vraag is niet of men de vierde rijstrook al dan niet aanlegt. De vraag is of de vierde rijstrook zal worden verlengd. Dat is een heel andere vraag. Het gaat hier dus niet om een blanco-discussie waarin er wordt van uitgegaan dat er nog niets is gebeurd. Men heeft destijds over deze vierde rijstrook beslist. Ik neem aan dat dit gebeurde op basis van argumenten die aantoonde dat het een te verantwoord beslissing was. Nu is er dus het tweede deel, met name of deze rijstrook zal worden verlengd.

In dit verband verwijs ik opnieuw naar de antwoorden die destijds werden gegeven, met name dat door het in volle snelheid invoegen van de voertuigen van links naar rechts de veiligheid in het gedrang komt. Ik heb in het verleden voldoende duidelijk gemaakt dat ik mij wel degelijk realiseerde dat het fileprobleem zich naar de ring te Sterrebeek verplaatste, waar vervolgens opnieuw moet

worden aangeschoven om de grote ring te bereiken.

Inzake begeleidende maatregelen werden veel suggesties gedaan, onder meer door de rijkswacht en ook door de persoon die u noemt en die, naar ik verneem, ook voorstander is van de verlenging van deze vierde rijstrook. Een aantal van deze suggesties zullen worden voorgelegd aan de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde die zal oordelen welke oplossingen het meest geschikt zijn voor dit toch wel overbezette weggedeelte. Vervolgens zullen deze oplossingen eventueel in de eerstvolgende maanden in de praktijk worden gebracht.

Het tweede gedeelte van de vraag van mevrouw Aelvoet houdt naar mijn mening een veel belangrijker element van het geheel in .

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp dat voor de minister het antwoord op mijn tweede vraag veel gemakkelijker is, omdat hij daardoor niets aan zijn plannen, met name het doortrekken van de vierde rijstrook, moet wijzigen.

Mijn vraag handelt niet over de aanleg van een vierde rijstrook, maar over een verlenging ervan. Ik heb trouwens de eerste strook ook vermeld. De kern van de zaak is dat de verkeersdeskundige, commandant De Waele, wel degelijk heeft gezegd dat ook hij tegenstander is van de verlenging. Zijn alternatief komt erop neer het tempo te verlagen opdat het veiligheidsprobleem ontstaan door het tegen een hoge snelheid invoegen van de vierde naar de derde rijstrook, door de snelheidsbeperking zou worden opgelost.

Ik ben er nog altijd van overtuigd dat het niet nodig is, deze vierde rijstrook door te trekken.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, de rijkswacht die hierover ook werd geconsulteerd, is

Kelchtermans

voorzitter van een verlenging van de vierde rijstroom.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren F. Cauwenberghs, H. Lauwers en L. Peeters tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen — 168 (BZ 1992) — Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Cauwenberghs, Lauwers en Peeters tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen.

De heer Cauwenberghs heeft het woord.

De heer F. Cauwenberghs (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de motie van aanbeveling die namens de meerderheidsfracties werd ingediend, is gebaseerd op de unaniem goedgekeurde aanbevelingen van de commissie voor Cultuur na de bespreking van de Beleidsnota Toerisme. Onze fractie verheugt zich over het feit dat er uiteindelijk een grondig debat is gehouden over het te voeren toeristisch beleid. Het mag echter niet bij een debat blijven, maar moet uitmonden in de uitvoering op korte termijn van de verschillende aanbevelingen vervat in onze motie.

Wij zullen daaraan trouwens onze volkomen medewerking verlenen.

Als mede-indiener van deze motie betreur ik het des te meer dat de collega's Van Dienderen en Ramoudt de elementen die zij in hun motie van aanbeveling hebben opgenomen, niet hebben ingebracht tijdens de bespreking in de commissie voor Cultuur. Hun ideeën en argumenten hadden de tekst van onze motie kunnen verrijken.

Ik vind het jammer dat zij niet hebben deelgenomen aan de bespreking van de Beleidsbrief Toerisme in de commissie en zij pas na afloop van het debat in de openbare vergadering hun moties hebben ingediend. Er was bijgevolg geen grondige, inhoudelijke discussie meer mogelijk over hun tekst.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer D. Ramoudt (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, de VLD-fractie zal de motie van aanbeveling over de beleidsnota Toerisme in Vlaanderen, ingediend door de heren Cauwenberghs, Lauwers en Peeters niet steunen.

Ten eerste vormt deze motie teveel een afspiegeling en samenvatting van de beleidsnota van de minister en wordt er onvoldoende rekening gehouden met de werkelijke noden van het toerisme en de toeristische industrie in Vlaanderen.

Ten tweede leidt deze motie tot geen enkele noemenswaardige verandering in het inadequaat aanwenden van de voor het sociaal toerisme bestemde gelden. Hierdoor blijft de verborgen steun aan de zuilen bestaan terwijl er geen oplossing wordt geboden voor de reële noden bij het deel van de bevolking dat om financiële redenen geen vakantie kan nemen. In deze zin is de motie asociaal.

Ten derde stelt deze motie geen enkele maatregel voor om aan de problemen van de reisbureausector en het gebrek aan bescherming van de gebruiker te verhelpen.

Ten vierde besteedt deze motie onvoldoende aandacht aan de noodzaak van een modern beleid inzake toeristische promotie.

Daarom stelden wij in een constructieve geest een eigen motie van aanbeveling op die deze tekorten verhelpt en een aantal klemtonen legt op belangrijke aspecten zoals het economisch belang van het toerisme, het exportkarakter van het incoming toerisme, het braakliggend segment van het groepstoerisme, het baseren

van promotiecampagnes op realistische marktprincipes en de bescherming van de consument.

Het is de hoogste tijd dat er werk wordt gemaakt van een nieuw decreet in verband met het statuut van de reisbureaus. De wetgeving dateert van 1965 en is dus hopeloos verouderd. Ze biedt geen enkele waarborg aan de consument en geen enkele zekerheid aan de burger.

Er moet dringend werk worden gemaakt van de oprichting van een garantiefonds in de reisindustrie. Hierdoor zou de burger aan zekerheid winnen en niet meer het risico lopen om zijn hardverdiende centen die hij investeert in een vakantie te verliezen. Zoals u weet, is dit onlangs nog het geval geweest.

Het is noodzakelijk dat er binnen het ministerie van Cultuur een geschillencommissie wordt opgericht die bevoegd is voor toerisme. De geschillencommissie mag in ieder geval niet — zoals ik vandaag in de krant las — binnen het ministerie van Economische Zaken worden opgenomen. Ik vrees dat de burger er wellicht weer niets van zal begrijpen.

Het is de hoogste tijd dat men inziet dat het toerisme niet alleen een cultuuruiting en cultuurinstrument is maar ook en wellicht de enige money-making vorm van cultuur. Geen enkele tak van onze economie wordt in Vlaanderen door de overheid zo veronachtzaamd als het toerisme.

Omdat de VLD-fractie niet wenst dat deze voor de toeristische industrie nefaste verwaarlozing onomkeerbaar blijft, kan alleen het effectief behartigen van de geciteerde aspecten hieraan verhelpen. Daarom deze motie van aanbeveling.

Meneer Cauwenberghs, ik heb inderdaad niet actief meegewerkt aan een oplossing voor deze problematiek omdat ik pas in juli voor de eerste maal in de Vlaamse Raad zetelde. De eerstvolgende vergadering vond plaats in januari en toen zetelde ik in de commissie voor Verzoekschriften.

De voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, wij hebben voor de eerste keer in deze Vlaamse Raad en in de commissie voor Cultuur zeer veel aandacht besteed aan de Beleidsnota Toerisme. Ik wil de minister en het Vlaams Commissariaat-Generaal danken voor de zeer grondige en uitvoerige nota die zij hebben voorgelegd. Wij hebben er in diverse commissievergaderingen een goede bespreking van gemaakt. Wij hebben naar een motie van aanbeveling toegewerkt. Deze motie is voor ons een prioriteitenprogramma. Ze wordt gedragen door de Vlaamse Raad en door de minister. Ik zal heel even de belangrijkste punten aanstippen. Het gaat om het uitbouwen van een promotiebeleid, het opdrijven van de beschikbare middelen, het aangeven van de prioriteiten in het hele decretaal werk, het uitwerken van een kwaliteitslabel voor vakantieoord, het verbeteren van de toegankelijkheid van de infrastructuur voor gehandicapten, het bevorderen van interdepartementale samenwerking met de nadruk op milieuvriendelijkheid, het vaststellen dat Brussel de voornaamste attractiepool is voor het toerisme, het onderstrepen van het belang van cultuurtoerisme, het aangeven van maatregelen voor de kwaliteit van de tewerkstelling en vooral voor het statuut van de werkstudent en ten slotte het garanderen van het recht op vakantie voor iedereen. Bij dit laatste punt ligt de nadruk op het belang van het sociaal toerisme. Wij hebben dit prioriteitenprogramma opgesteld na een zeer lange en grondige bespreking in de commissie. Collega's van de VLD en Agalev, het zou interessant zijn geweest als u uw opmerkingen in de commissie had laten horen. In dat geval hadden wij er rekening mee kunnen houden. Nu hebben we moeten vaststellen dat u niet aanwezig was bij de bespreking in de commissie en dat u uitsluitend te horen was bij de bespreking in de plenaire zitting. Met moties die op een dergelijke manier tot stand komen, kunnen wij geen rekening houden. Wij steunen dan ook de motie van de meerderheid die het prioriteitenprogramma voor de toekomst zal vastleggen.

De voorzitter : De heer De Man heeft het woord.

De heer F. De Man (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik neem aan dat ik het onmiddellijk over de drie moties kan hebben, dit om tijd uit te sparen. Wij kunnen de motie van de meerderheid op een groot aantal punten steunen. Er zijn echter een aantal aspecten waar wij het niet mee eens zijn. Wij zullen ons dan ook onthouden bij de stemming.

Eerst en vooral is er het voorstel om een samenwerking te blijven behouden met de Franse Gemeenschap in dit onland. Wij zijn daar uiteraard geen voorstander van. Zeker in de buurlanden is de kostprijs niet te hoog om eigen Vlaamse vertegenwoordigingen voor toerisme op te richten. Als men zegt dat de prijs in de verder afgelegen landen te hoog is, gaat onze voorkeur uit naar samenwerking met Nederland.

Wij plaatsen ook nog steeds vraagtekens bij het bruggehoofd in Oost-Europa. Wenen zou een bruggehoofd moeten worden om toeristen uit Oost-Europa te lokken. Ik vraag mij af of die gelden wel op een goede manier zullen worden besteed, gezien het feit dat de Oost-Europeanen over weinig geld beschikken.

Punt 7 heeft het over de uitbouw van het sociaal toerisme. Wij weten allen wat dat in de voorbije jaren heeft gekost. Dat loopt in de miljarden frank. Toch zijn nog zo'n 20 procent van de mensen om financiële redenen nog steeds niet op vakantie kunnen gaan, zoals de VLD terecht stelt in haar motie.

De uitbouw van Brussel als Europese hoofdstad stuit ook hier op ons verzet. Wij vinden dat een Eurobrussels een bedreiging is voor de identiteit van onze Vlaamse hoofdstad en voor de rand rond Brussel. Bij monde van andere sprekers hebben wij het reeds gehad over de problemen inzake huisvesting met de steeds duurder wordende bouwgronden, woningen en huren. Verder is er ook nog het feit dat Brussel stilaan onleefbaar wordt door de enorme betonslag die

daar woedt. Wij willen dus het verlies van identiteit van Brussel en de rand stopzetten. Een studie van bijvoorbeeld de heer Chabert zal ons niet van het tegendeel overtuigen. Die studie heeft namelijk enkel de baten becijferd en er is nergens sprake van de kosten.

In punt twaalf wordt weer eens uitvoerig ingegaan op het sociaal toerisme.

Wij zullen daarentegen wel de motie steunen van de VLD-fractie, in het bijzonder omwille van punt 6 waarin wordt voorgesteld om juist dat sociaal toerisme door te lichten. In punt vijftien wordt een splitsing geëist van de buitenlandse vertegenwoordigingen van de toerisme bureaus. In punt veertien wordt eigenaardig genoeg zelfs een Vlaams Blok-slogan gebruikt, ik citeer : alle inspanningen inzake sociaal toerisme moeten uitsluitend gericht worden op het eigen volk, einde citaat.

Over de motie van Agalev zal ik kort zijn. Zij vormt een uiting van de marxistische inspiratie van de groenen : volgens punt één moet de Vlaamse regering een grotere greep krijgen op de toeristische ontwikkelingen. Wij zijn het daar niet mee eens. Bovendien kunnen wij geen positief belang hechten aan de typisch wollige uitspraken van Agalev, onder meer over het bevorderen van het zacht toerisme en een daaraan verbonden bewustmakingscampagne. **(Applaus)**

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

147 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
85 leden hebben ja geantwoord ;
29 leden hebben neen geantwoord ;
33 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.

Voonitter

Baldewijns E.
Bourgois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
Desmet P.
Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Vandenbroucke F.

Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

NEEN hebben geantwoord :

Anthuenis G.
Bril L.
Chevalier P.
Cordeel M.
Coveliers H.
Daems R.
De Croo H.
De Maght-Aelbrecht A.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Eeman J.
Flamant E.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Kempinaire A.
Laverge J.
Moens G.
Neyts-Uytbroeck A.-M.
Pierco L.
Platteau S.
Ramoudt D.
Standaert L.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van houtte M.
Vergote F.
Verlinden A.
Vermeiren F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
Annemans G.
Barbé L.
Bosman R.

Caubergs J.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dewinter F.
Dierickx L.
Dillen M.
Dua V.
Geysels J.
Kelchtermans T.
Maertens M.
Raes R.
Sauwens J.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Eynde F.
Van Dienderen H.
Van Hauthem J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegghem R.
Verreycken W.
Vogels M.
Weckx H.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer D. Ramoudt tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen – 168 (BZ 1992) – Nr. 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Ramoudt tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

148 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

Voorzitter

43 leden hebben ja geantwoord ;
97 leden hebben neen geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Bosman R.
Bril L.
Caubergs J.
Chevalier P.
Cordeel M.
Coveliers H.
Daems R.
De Croo H.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Dillen M.
Eeman J.
Flamant E.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Kempinaire A.
Laverge J.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Standaert L.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Eynde F.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Walleghem R.
Vergote F.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Anciaux V.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bourgeois M.

Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
Desmet P.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Geysels J.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.

Ulburghs J.
Valkeniers J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verie yen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen – 168 (BZ 1992) – Nr. 5

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Van Dienderen tot besluit van de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen.

Voorzitter

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

148 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

11 leden hebben ja geantwoord ;

128 leden hebben neen geantwoord ;

9 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Barbé L.
De Boeck A.
Dierickx L.
Dua V.
Geysels J.
Maertens M.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Dienderen H.
Vogels M.

NEEN hebben geantwoord :

Anciaux V.
Annemans G.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bosman R.
Bourgeois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel M.
Coveliers H.
Creyf S.
Daems R.
De Bremaecker J.
De Clerck S.
De Croo H.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.

Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
Desmet P.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dillen M.
Dupré J.
Eeman J.
Flamant E.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kempinaire A.
Landuyt R.
Lauwers H.
Laverge J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Neys-Uyttebroeck A.-M.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.

Van Aperen A.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wallegem R.
Van Wambeke H.
Vergote F.
Verleyen I.
Verlinden A.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Weyts J.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Standaert L.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer A. Denys tot besluit van de op 18 februari 1993 door de heer E. Schuermans gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de BRTN en zijn werknemers naar aanleiding van het vernietigen van een beslissing van de administrateur-generaal — 298 (1992|1993) — Nr.1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Denys tot besluit van de op 18 februari 1993 door de heer Schuermans gehouden interpellatie tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de BRTN en zijn werknemers naar aanleiding van het vernietigen van een beslissing van de administrateur-generaal.

De heer Schuermans heeft het woord .

De heer E. Schuermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, de Vlaamse Raad heeft op 18 februari jongstleden een debat georganiseerd naar aanleiding van mijn interpellatie die volgde op de ministeriële beslissing waarbij een BRTN-besluit werd vernietigd.

Geen enkele spreker heeft toen de juridische gegrondheid van de beslissing van de minister van Cultuur op de helling geplaatst, ook u niet, mijnheer Denys. Het heeft mij dan ook verwonderd dat u alsnog in uw motie van aanbeveling voorstelt om een en ander te herzien. U hebt nochtans in het debat tot tweemaal toe aangegeven dat, ik citeer : de Raad van State ongetwijfeld de minister zal volgen omdat hij de letter van de wet volgt.. en omdat de voorgestelde oplossingen van de BRTN elke juridische grondslag missen. Einde citaat.

Mijnheer Denys, u weet zeer goed dat het administratief toezicht bij de BRTN werd herleid tot een wettelijkheidstoezicht. In dat kader kan men enkel interpreteren wanneer er een

gemotiveerd beroep is van de gemeenschapsafgevaardigde bij de BRTN. Dat is gebeurd. De juridische fouten die werden begaan, werden ook aangetoond en vormden de aanleiding tot de beslissing van de minister van Cultuur. Met andere woorden, de gevolgde procedure beantwoordt volledig aan de bepalingen van het BRTN-decreet.

Ik maak meteen van de gelegenheid gebruik om nog even in te gaan op de grond van de zaak. Met mijn interpellatie heb ik een bekommernis van de CVP naar voren gebracht. Wij zijn er inderdaad absoluut voorstander van dat de BRTN medewerkers naar prestatie kan verlonen. De minister heeft aangetoond dat daartoe voldoende legale middelen voorhanden zijn, zeker voor contractuele medewerkers in wiens arbeidsovereenkomst een en ander kan worden verzekerd. Voor de statutaire personeelsleden ligt het ietwat moeilijker. Het nieuw administratief statuut zal wellicht tegemoetkomen aan die vraag. Om al deze redenen zal de CVP-fractie de voorgestelde motie van aanbeveling niet goedkeuren. **(Applaus bij de CVP)**

De voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik betreur het dat in deze ene motie twee totaal verscheidene zaken worden gemengd ; enerzijds, de vraag naar de vernietiging van de beslissing van de minister en, anderzijds, het bespreken ervan in de subcommissie voor Financiën en Begroting van de Vlaamse Raad.

Deze tweeledigheid in de motie dwingt ons ertoe ons te onthouden, alhoewel wij het volledig eens zijn met het laatste aandachtsstreepje, ik citeer : het behandelen van dergelijke debatten en problemen in de commissies van de Vlaamse Raad. Einde citaat. Het Vlaams Blok zal zich dus onthouden.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik betreur de

dubbelzinnigheid van de CVP in deze discussie. Zij vinden dat de verloning naar marktwaarde moet kunnen om te vermijden dat er een overloop is naar VT.M. In de praktijk echter stel ik vast dat dit principe niet wordt toegepast, want tegen bepaalde beslissingen wordt beroep aangetekend.

Het verleden heeft aangetoond dat wanneer de procedure niet volledig juist is, maar als men binnen de geest van een bepaald decreet blijft, wij dat binnen de subcommissie voor de Financiën kunnen oplossen. Ik verwijs ter zake naar de reeds gevoerde discussie over de subsidiëringen van het Festival van Vlaanderen. Ik stel vast dat men dat hier niet doet, dat men meteen de grote hamer gebruikt en dat het principe van verlonen naar marktwaarde op de helling wordt gezet.

Wij houden ons aan onze motie.

De voorzitter : Begin van de stemming .

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

146 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
30 leden hebben ja geantwoord ;
93 leden hebben neen geantwoord ;
23 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Anthuenis G.
Bril L.
Chevalier P .
Cordeel M.
Coveliers H .
Daems R.
De Croo H.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Eeman J.
Flamant E.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Kempinaire A.
Laverge J.
Neyts-Uytbroeck A.-M.

Voorzitter

Pierco L.
Platteau S.
Ramoudt D.
Standaert L.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van houtte M.
Vergote F.
Verlinden A.
Vermeiren F.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Anciaux V.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Boeck A.
De Bremaecker J.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
Desmet P.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Geysels J.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.

Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weys J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Bosman R.
Caubergs J.
De Batselier N.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dewinter F.
Dillen M.
Kelchtermans T.
Raes R.

Sauwens J.
Seeuws W.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Eynde F.
Van Hauthem J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Walleggem R.
Verreycken W.
Weckx H.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

Reden voor onthouding ?

De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de voorzitter, ik heb mij onthouden om erop te kunnen wijzen dat sommigen onder ons vragen hadden en hebben naar de zin van het vernietigingsbesluit, wel wetende dat er juridische gronden zijn. Er is een feitelijke toestand die sommigen onder ons stoort. Wanneer de openbare en de niet-openbare televisie-omroepen in concurrentie treden, moet men natuurlijk vermijden dat deze concurrentie met naar behoren kan worden uitgevoerd.

Wij hebben de motie van de heer Denys niet goedgekeurd omdat wij er geen voorstander van zijn deze problematiek naar de subcommissie voor de Financiën en de Begroting te verzenden.

ACTUELE INTERPELLATIE (en bijgevoegde ACTUELE VRAGEN)
(Regl. art. 75, 4, c)

Actuele interpellatie van de heer L. Peeters tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de dopingonderzoeken in de wielersport

Actuele vraag van de heer L. Pierco tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over dopingcontroles bij wielrenners

De voorzitter : Aan de orde zijn de actuele interpellatie van de heer Peeters tot mevrouw Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de dopingonderzoeken in de wielersport en de daaraan toegevoegde actuele vraag van de heer Pierco tot mevrouw Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over dopingcontroles bij wielrenners.

De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, via het decreet van 27 maart 1991 inzake de medisch-verantwoorde sportbeoefening werd een belangrijke stap gezet in het kader van de bestrijding van het dopinggebruik in de sport. Bovendien kwam er een grondige en afdoende reglementering tot stand om de rechten van de sportbeoefenaar te waarborgen en tegelijk de gezonde sportbeoefening te stimuleren.

Bij besluit van de executieve werd hieraan verder uitvoering gegeven. Artikel 68 van dat besluit bepaalt dat de gemeenschapsminister, op vraag van de betrokken sportvereniging voor dopingcontrole die door een internationale sportfederatie of door het IOC wordt bevolen, over twee mogelijkheden beschikt. De opdracht tot uitvoering van een tijdelijke, specifieke dopingcontrole kan worden toevertrouwd aan een laboratorium, voor zover het door het IOC is erkend. Men kan ook de reeds bepaalde procedure voor de dopingcontrole geheel of gedeeltelijk als gelijkwaardig erkennen.

Op basis van dit artikel diende de Belgische Wielerbond een aanvraag in, enerzijds, om de laboratoria, erkend door het IOC, ook te laten erkennen en anderzijds om de procedure bepaald in het UCI-reglement als gelijkwaardig te laten erkennen.

Dit dossier werd voorgelegd aan de raad voor medisch verantwoorde sportbeoefening, die op 26 juni 1992 een gunstig advies uitbracht. Dit gebeurde op verzoek van de minister.

De officiële publicatie en de kennis-

geving hiervan laat enigszins op zich wachten. De BWB is momenteel nog niet in het bezit van een officiële kennisgeving van de erkenning van de procedure van monsterafname.

Vorige weekeinde ging het wielerseizoen 1993 van start. Uiteraard rezen er problemen en kwamen er discussies tot stand aangaande de wettelijke basis van de uitgevoerde en nog uit te voeren dopingcontroles.

Mevrouw de minister, ik heb ter zake een aantal concrete vragen.

Ten eerste, bestaat er een specifieke reden waarom tot op heden nog steeds geen uitvoering werd gegeven aan de erkenningsaanvraag van de BWB ? Op 26 juni 1992 werd ter zake toch een gunstig advies uitgebracht. Wat staat de verdere uitvoering van het advies en van de aanvraag in de weg ?

Een tweede aspect betreft de dopingcontroles. Bestaan er nog verschilpunten tussen de dopingcontrole georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap en de dopingcontrole bepaald door het reglement van het UCI ? In bevestigend geval, welke zijn deze verschilpunten dan ? Is het mogelijk dat het gesprek aangaande de eventuele verschilpunten de reden is waarom tot op heden nog geen uitvoering werd gegeven aan de erkenningsaanvraag ?

Mevrouw de minister, zal op de aanvraag tot erkenning al dan niet positief worden geantwoord ? Met andere woorden, zal de gelijkwaardigheid van beide dopingcontroles via een besluit worden aanvaard ?

Deze aangelegenheid kan voor een organisatie zoals de BWB voor heel wat consequenties zorgen, vermits ook zij ertoe gehouden zijn de internationale reglementering van het UCI na te leven en zij ook eventueel kunnen worden gesanctioneerd. Werd op dat vlak overleg gepleegd met deze organisatie ?

Blijft dan het probleem van de rechtsonzekerheid waarin de wielrenners terecht komen die de stap naar de rechtbank zetten om de uitgevoerde BWB-controles nietig te laten verklaren.

Het is niet denkbeeldig dat een renner tengevolge van een **BWB-controle** wordt geschorst en verbod krijgt om deel te nemen aan het wereldkampioenschap. Voor de betrokkene kan dit belangrijke gevolgen hebben. Voor de rechtbank kan hij op basis van procedurefouten in het gelijk worden gesteld en vervolgens zelfs een schadeclaim vorderen.

Mevrouw de minister, hoe bekijkt u dat probleem ? Zijn er ondertussen afspraken gemaakt met de wielerbond, zoals uw kabinet liet uitschijnen ? Hoe zag de situatie er vorig weekend uit en hoe zal ze er het volgende weekend uitzien ?

Mevrouw de minister, kunnen gelijkaardige problemen zich ook in andere sporttakken voordoen ?

Ik denk dat het noodzakelijk is dat de rechtsonzekerheid in de sportwereld wordt weggenomen en dat een juridisch fijne en zekere oplossing wordt gevonden. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Pierco heeft het woord.

De heer L. Pierco (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, waarde collega's, zoals uit de toespraak van collega Peeters blijkt, is het wielerseizoen 1993 niet onopgemerkt van start gegaan. Het was eerder een start in mineur en hiermee heb ik het dan niet over het afgelasten van de wedstrijd Kuurne-Brussel-Kuurne omwille van de slechte weeromstandigheden.

Mevrouw de minister, op een ogenblik dat de sportwereld de mond vol heeft van maatregelen tegen het gebruik van doping en hoewel wij naar mijn oordeel over een zeer goed decreet over de medisch verantwoorde sportbeoefening beschikken, bent u erin geslaagd de grootste onzekerheid te laten bestaan door de traagheid waarmee u de **erkenningsaanvraag** van de Belgische Wielerbond behandelt. Zoals collega Peeters reeds beklemtoonde, is op de door de Belgische Wielerbond in april 1992 ingediende aanvraag tot erkenning en de eraan verbonden toelating voor het uitvoeren van **dopingcontro-**

Pierco

les, zoals opgelegd door de Internationale Wielerunie, nog steeds niet geantwoord, ondanks het gunstig advies dat ter zake door de bevoegde raad voor medisch verantwoorde sportbeoefening in juni 1992 werd uitgebracht. Daardoor kunnen de verplichte dopingcontroles niet worden uitgevoerd.

Het in extremis aanduiden van een erkend geneesheer vorig weekend verandert daaraan niets. Deze geneesheer heeft de geneeskunde, mijns inziens, op een onwettige wijze uitgeoefend want hij heeft bepaalde mensen verplicht een onderzoek te ondergaan terwijl daarvoor geen enkel wettelijke of decretale basis bestaat.

Ik meen nochtans te weten dat het geschil, waar alles in extremis toch om draait, volgens mij zo goed als te verwaarlozen is, vermits de procedure voorgesteld door de Internationale Wielerunie voor 99 percent overeenstemt met deze voorgesteld door de Vlaamse Gemeenschap.

De discussie blijkt uiteindelijk te gaan over de aanwijzing van de renners die de controle moeten ondergaan. De Internationale Wielerunie heeft de Belgische Wielerbond opgedragen in ieder geval de eerste drie wielrenners die over de meet komen op doping te controleren, daar waar de diensten van de Vlaamse Gemeenschap opteren voor het uitvoeren van willekeurige steekproeven.

De Internationale Wielerunie-methode heeft het voordeel dat zeer snel geweten is of de podiumplaatsen correct zijn, of ze niet door doping werden vervalst en of zij die een belangrijke rol in de wedstrijd hebben gespeeld, vrij van doping zijn. Maar, vermits de Belgische Wielerbond nog steeds geen officiële toelating heeft om deze controles op die manier uit te voeren, kan de positief bevonden wielrenner gewoon naar de rechtbank stappen — collega Peeters heeft erop gealludeerd — om niet alleen de controle om procedurele redenen nietig te laten verklaren, maar tevens schadevergoeding te eisen ingeval hij

op de ene of andere manier zou bestraft worden. Dit heeft zich trouwens in het verleden al voorgedaan. Gelukkig, in beroep werd de Belgische Wielerbond in het gelijk gesteld.

De Belgische Wielerbond voert trouwens, samen met de Atletiekbond de meeste controles uit : in 1992 zijn 700 renners onderzocht. Dat kostte aan de Belgische Wielerbond zowat 4 miljoen frank. Om tot een vlotte en onbetwistbare controle te kunnen overgaan, verkiest de Belgische Wielerbond trouwens dat de Vlaamse Gemeenschap de controles zelf zou uitvoeren en ze van haar zou overnemen.

De bond vraagt wel dat controle dan zou gebeuren door erkende dokters en laboratoria, zoals voorzien in het reeds geciteerde artikel 68 van het uitvoeringsbesluit van 23 oktober 1991 en vraagt bovendien dat de Vlaamse Gemeenschap zou controleren, zoals geëist door de Internationale Wielerunie.

Uit goede bron heb ik vernomen dat de Belgische Wielerbond zelfs bereid zou zijn de Vlaamse Gemeenschap hiervoor te vergoeden, vermits de controles haar vorig jaar 4 miljoen frank kostte.

Graag zou ik van mevrouw de minister een antwoord krijgen — net als collega Peeters — op de gestelde vragen.

Ik wens ook nog een aantal bijkomende vragen te stellen : waarom is de erkenning nog niet gepubliceerd, ondanks het gunstig advies van de raad ? Welke stappen zullen door mevrouw de minister worden gezet om de publicatie te versnellen, gelet op het feit dat het wielerseizoen gestart is en dat ook voor volgend weekeinde een aantal wielervedstrijden zijn voorzien. Deze erkenning moet uiteraard in alle omstandigheden leiden tot een rechtszekerheid, wat in het belang is van alle deelnemende partijen, zowel van de renners als van de Belgische Wielerbond.

Ten slotte wens ik van de minister te vernemen of zij de vraag van de Belgische Wielerbond al heeft gekregen. Zo ja, heeft zij deze onderzocht om

de controles te laten uitvoeren door de Vlaamse Gemeenschap, **mogelijkheid** waarvan zij gebruik kan maken krachtens artikel 68 van het uitvoeringsbesluit .

De voorzitter : De heer Cauwenberghs heeft het woord.

De heer F. Cauwenberghs (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, sta mij toe even bondig tussenbeide te komen. De CVP-fractie wenst zich aan te sluiten bij de terechte en concrete vragen die door collega's Peeters en Pierco werden gesteld. Ik zal er dan ook niets aan toevoegen.

Ik wens enkel te beklemtonen dat de decreten die door de Vlaamse Raad werden goedgekeurd en de nodige uitvoeringsbesluiten hebben gekregen, correct en volledig dienen te worden uitgevoerd.

Het decreet van minister Weckx op de medisch verantwoorde sportbeoefening is een goed en vooral noodzakelijk decreet, dat volledig moet worden toegepast om de beoogde effecten te realiseren. Zeker voor de wielersport, die in het verleden vaak in opspraak kwam door onregelmatigheden bij dopingprocedures, moet duidelijkheid komen over de rechtszekerheid van dopingcontroles.

Ik vraag de minister dan ook met aandrang om zo snel mogelijk een antwoord te geven op de **erkenning**-aanvraag van de BWB om dopingcontroles op een wettelijke manier te kunnen uitvoeren. Voor het overige sluit ik mij aan bij de opmerkingen van vorige sprekers.

De voorzitter : De heer Caudron heeft het woord.

De heer J. Caudron (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, uit goed ingelichte bron heb ik vandaag vernomen dat de problematiek van de **doping**-onderzoeken in de wielersport totaal achterhaald is en dat de BWB spijkers op laag water zoekt, terwijl hij zich zelf niet aan de wet houdt.

De BWB heeft van de Vlaamse Gemeenschap wel degelijk een officiële erkenning gekregen voor zijn proce-

Caudron

dure van monsterafname. De BWB vertikt het zijn controles via de Vlaamse Gemeenschap aan te vragen, zoals wettelijk is bepaald.

Een tweede feit dat wij de Belgische Wielerbond verwijten, is de weigering de federale structuur van dit land te erkennen en zich aan te passen aan het splitsingsdecreet van 2 maart 1977.

Ten derde, hebben wij er bezwaar tegen dat de BWB zijn **monsteranalyses** laat ontleden in Keulen, daar waar het laboratorium van professor De **Backere** in Gent door het Internationaal Olympisch Comité is erkend en uitstekend werkt.

In verband met andere dopingcontroles herinner ik aan de weigering van graaf Lippens om ambtenarencontroleurs van de Vlaamse Gemeenschap op het golfterrein van Knokke-Le Zoute toe te laten en aan dezelfde arrogantie van het ECC-tennistornooi in Antwerpen. Anderzijds wordt het ECC-tennistornooi wel be-

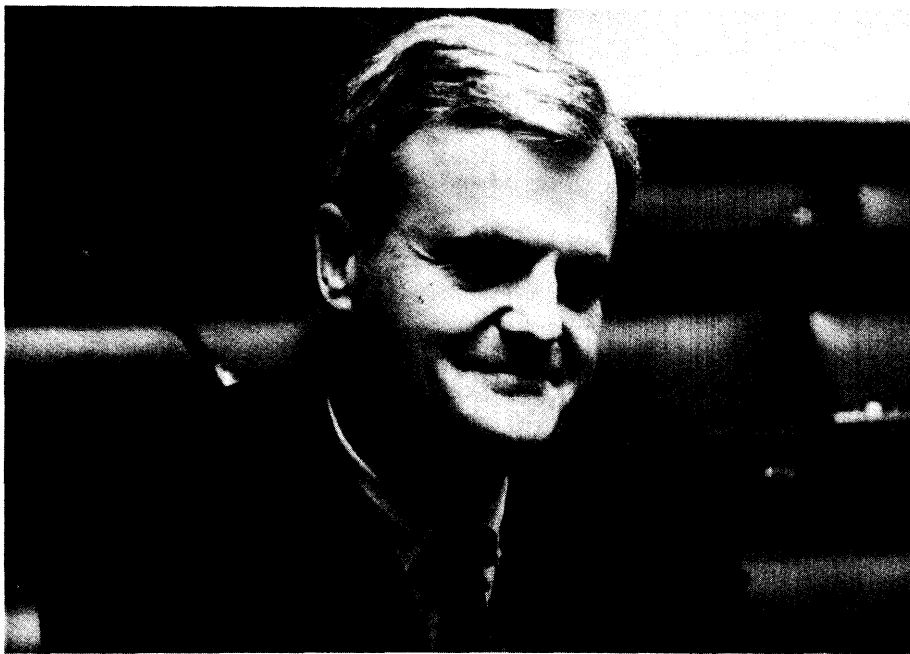
toelaagd door Lotto en BRTN, dus door de Vlaamse Gemeenschap.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om de overdreven commercialisering van de sport aan te klagen. Op een ogenblik dat een record aantal medemensen werkloos is, betaalt men sommige sportvedetten waanzinnige lonen en premies ! De Volksunie vindt dit moreel onaanvaardbaar.

Over het boek van professor **Blanpain** getiteld *De Gladiatoren van de Sport*. In de ban van de Sportmaffia zal ik kortelings in de Vlaamse Raad een uitgebreide interpellatie houden.

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Mevrouw L. Detiège (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, voor wat de inleidende beschouwingen van de sprekers betreft kan ik verwijzen naar het artikel 68 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 oktober 1991 in uitvoering van het decreet inzake de medisch verantwoorde sportbeoefening van 27 maart 1991.

Raadslid J. Caudron (VU) beklemtoonde in het debat over doping in de wielersport dat de Belgische Wielerbond weigert de federale structuur van dit land te erkennen

Dit artikel bepaalt dat de gemeenschapsminister, op vraag van de betrokken sportvereniging, voor een dopingcontrole, die wordt bevolen door een internationale **sportfederatie** of door het IOC, tijdelijk een door het IOC erkend laboratorium kan erkennen.

Verder kan de ingeschreven procedure voor dopingcontrole geheel of gedeeltelijk als gelijkwaardig worden erkend met het ter zake bepaalde in dit besluit.

Om ontvankelijk te zijn dient de aanvraag, met als bijlage de volledige procedure van monsterneming, te worden gericht aan de gemeenschapsminister.

Voor de verschillende concrete vragen kan ik u het volgende meedelen.

De BWB voert twee soorten dopingcontroles uit : de controles die hem worden opgelegd door de internationale federatie, de UCI, en de controles die de B WB zelf plant. Beide controles moeten beantwoorden aan het besluit van de executieve van 23 oktober 1991 houdende uitvoering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Artikel 68 van dit besluit bepaalt dat de door de UCI voorziene procedure voor dopingcontrole geheel of gedeeltelijk gelijkwaardig kan worden gesteld met wat ter zake in dit besluit is bepaald.

De procedure voor dopingcontroles die wordt uitgevoerd in overeenstemming met de reglementering van de UCI, werd ondertussen door mij als gelijkwaardig erkend met wat ter zake is bepaald in het besluit van oktober 1991.

De publikatie van het ministerieel besluit in het Belgisch Staatsblad mag weldra worden verwacht en om deze procedure als gelijkwaardig te kunnen erkennen, moest worden voldaan aan een aantal voorwaarden die in dat besluit waren opgesomd.

Verder werd ik op 23 februari jongstleden in kennis gesteld van de wedstrijdkalender, waarbij in opdracht van de UCI dopingcontroles aan de BWB worden opgelegd voor specifieke wedstrijden.

Detiège

Aangezien ook de garantie werd gegeven dat aan deze voorwaarden van het besluit is voldaan, kon de procedure dan ook door mij worden erkend.

Tussen de UCI-procedure en de procedure van de Vlaamse Gemeenschap zijn er maar enkele verschillen : de wijze van aanduiding van de sportbeoefenaar en de wijze van verzegeling. De BWB controleert bij een wedstrijd de eerste drie aangekomen wielrenners op doping, en twee bij lottrekking, met twee in reserve. De lottrekking gebeurt uit die wielrenners die de laatste vijftig kilometer zijn ingereden. De Vlaamse Gemeenschap duidt de atleten gewoonlijk bij lottrekking aan.

Bij alle dopingcontroles die de BWB uitvoert, moet hij er zelf voor zorgen dat de controles in overeenstemming met het decreet annex **uitvoeringsbesluit** inzake medisch verantwoorde sportbeoefening gebeuren.

Een aantal bepalingen zijn in dit verband essentieel. Alle controleartsen moeten door de Vlaamse Gemeenschap erkend zijn, de controles moeten vooraf worden gemeld en de voorgeschreven procedure van monsterneming moet worden gevolgd. Enkel voor de dopingcontroles opgelegd door de UCI-reglementering mag de BWB zijn als gelijkwaardig erkende UCI-procedure van monsterneming toepassen.

Op internationaal vlak zou het **niet**-uitvoeren van dopingcontroles, die door de UCI-relementering zijn voorgeschreven, er toe leiden dat de BWB vanaf 1992 op zijn wedstrijden geen FICP-punten meer kan toekennen. De Vlaamse Gemeenschap kan anderzijds sancties tegen de BWB treffen, indien de controles niet in overeenstemming zijn met het decreet. Artikel 42 van het decreet stipuleert deze sancties, van een aanmaning tot geldboetes en het verbod tot inrichten van wedstrijden. Het is dan ook van het allergrootste belang dat de dopingcontrole eveneens beantwoordt aan de voorwaarden die worden gesteld in het decreet inzake

medisch verantwoorde sportbeoefening en niet alleen aan de internationaal geldende voorwaarden.

Indien de dopingcontroles van de BWB niet volledig in de regel zouden zijn met het decreet zou dit kunnen betekenen dat elke renner een dopingcontrole en de daarmee samenhangende tuchtsanctie van de rechtbank kan aanvechten. Om eventuele juridische gevolgen te vermijden, wordt in afwachting van de definitieve regularisering elke controle van de BWB bijgewoond door een erkend controlearts, zodat de controles in overeenstemming met de decretale bepalingen kunnen plaatsvinden.

Ondertussen werden tussen de administratie en de BWB een aantal afspraken gemaakt. De BWB zou dokters kiezen uit de lijst van de door de Vlaamse Gemeenschap erkende controleartsen. Een bijeenkomst tussen de administratie en de BWB is gepland om deze zaken in een constructieve geest voor de toekomst te regelen.

Aan de administratie is de opdracht gegeven om de nodige documenten voor te bereiden om de door de BWB voorgestelde wedstrijdkalender te laten erkennen. De wedstrijden die dit weekend zijn doorgegaan, zijn volledig geregeld. De besluiten zijn ondertussen ondertekend en zullen worden gepubliceerd.

De eerste discussies zijn hieromtrent begonnen in april 1992. In september 1992 heb ik de administratie de opdracht gegeven om een besluit op te stellen. In december 1992 werden nog een aantal bijkomende vragen gesteld aan de BWB.

De heer Caudron heeft terecht opgemerkt dat men Franstalige documenten bezorgde, terwijl het Nederlandstalige moesten zijn. Daar heeft men nu ook de nodige informatie over verstrekt.

In december had men ook gevraagd dat alle controleartsen zich in regel zouden stellen met het decreet. Voorts moesten de dopingcontroles gepland door de BWB en de hele procedure daaromtrent aangepast

worden aan het decreet. In de loop van de komende maanden zouden er daaromtrent nog contacten zijn.

Ten slotte meen ik te kunnen zeggen dat het probleem opgelost is aangezien aan de meeste opmerkingen is tegemoetgekomen en het besluit eerlang in het Belgisch Staatsblad zal worden gepubliceerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verspreiding van Franstalige programma's langs de kabel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verspreiding van Franstalige programma's langs de kabel.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik moet eerlijk bekennen dat ik na mijn vraag om uitleg van 13 januari niet had durven hopen dat het allemaal zo vlug zo gaan, en ik vermoed dat de minister dat ook niet verwachtte.

Het dossier van de kabel distributie in de Vlaamse rand rond Brussel dateert niet van gisteren. Op 21 februari van vorig jaar stelde ik de minister een schriftelijke vraag over de verspreiding van Télé-Bruxelles door Iverlec in Wezembeek-Oppem en Kraainem. Dit gebeurde zonder dat de maatschappij daarom toestemming had gevraagd, zoals ons kabeldecreet van 28 juni 1987 voorschrijft. Het antwoord van de minister luidde toen als volgt, ik citeer : Tot op heden werden geen maatregelen getroffen om die toestand ongedaan te maken... Ik schrijf de betrokken maat-

Van Nieuwenhuysen

schappij aan en vraag dat ze zich aan de bestaande regelgeving aanpast. Einde citaat.

Op 30 april van vorig jaar stelde ik u een vraag over de verspreiding van de Franstalige uitzendingen van Eurosport door Coditel in Wemmel en Drogenbos. De Nederlandstalige uitzendingen kunnen immers alleen op de stereotoestellen worden ontvangen.

U antwoordde toen dat Coditel het probleem bestudeerde maar dat de maatschappij een oplossing op korte termijn niet mogelijk achtte. U voegde eraan toe, ik citeer : Ik ben evenwel van oordeel dat in het Nederlandse taalgebied de Engels-Nederlandse versie voor iedereen moet te ontvangen zijn. Ik zal Coditel dan ook verzoeken voor Drogenbos en Wemmel zo vlug mogelijk een regeling in die zin uit te werken. Einde citaat. U preciseerde zelfs dat Coditel te Wemmel en Drogenbos ook het Télé-Bruxelles-programma doorgeeft. U besloot met het onvermijdelijke, ik citeer : Ik zal de betrokken maatschappij ter zake ook aanschrijven en vragen dat zij zich aan de bestaande regelgeving aanpast. Einde citaat.

Ten slotte bleek uit uw antwoord op een vraag van 14 mei 1992 dat Iverlec in Wezenbeek-Oppem en Kraainem ook niet in regel was met de verspreiding van Canal Plus en van TV 5. Daaromtrent deelde u mee, ik citeer : Ik heb Iverlec aangeschreven en verzocht zich aan de bestaande regelgeving aan te passen. Dezelfde werkwijze zal gevolgd worden met betrekking tot de doorgifte van Canal Plus te Wemmel en Drogenbos. Einde citaat.

In het begin van dit jaar vernam ik dat aan de bestaande toestand in de Vlaamse rand nog niets was veranderd, de kabeldistributiemaatschappijen bleven botweg de Vlaamse decreetgeving negeren. De Vlaams-bewuste inwoners van de rand voelden zich in de steek gelaten. De kabelmaatschappijen doen alsof hun gemeente tot het Brussels Gewest be-

hoort en de inwoners zien geen reactie vanwege de Vlaamse overheid.

De maatschappijen hadden reeds ruim de tijd gekregen om zich in regel te stellen, het dossier dateert immers reeds van de vorige legislatuur. In januari van dit jaar vroeg ik u dan ook wat de stand van zaken was.

Mijnheer de minister, ik heb u in de commissie voor de Media gezegd dat het een detailkwestie betrof, die in het licht van de beïnvloedende kracht waarover het medium televisie beschikt, echter niet mag worden onderschat. Het is nochtans duidelijk dat de betekenis van deze zaak vooral symbolisch was en is, zeker voor de Vlaams bewuste inwoners van de betrokken gemeenten. Het ging gedeeltelijk om de vraag in hoeverre de Vlaamse overheid nog bevoegdheid heeft in alle gemeenten van Vlaanderen.

U beloofde toen andermaal contact op te nemen met de kabelmaatschappijen en erop aan te dringen dat ze zich in regel zouden stellen.

Na al die schriftelijke vragen van vorig jaar zal u het mij niet kwalijk nemen dat ik hier eerder sceptisch tegenover stond. U zal mijn verwondering begrijpen toen we vernamen dat Coditel was ingegaan op uw bezwaren en het voornemen aankondigde om Télé-Bruxelles, Canal Plus en TV 5 van de kabel te nemen in Wemmel en Drogenbos.

Wat ik in januari nog een detailkwestie — weliswaar met een symbolische waarde — noemde, werd voor de Franstalige pers voorpaginanieuws, waarin deze zaak werd betiteld als de zoveelste uiting van Vlaamse onverdraagzaamheid, van sectarisme en van bekrompenheid. In La Dernière Heure wordt u zelfs voor un pauvre type versleten.

U heeft nu ook kunnen ondervinden dat men, hoe verdraagzaam men ook is, men altijd wel onverdraagzaam is in de ogen van iemand.

Wij kennen de zienswijze van de Franstaligen ten aanzien van de Vlamingen die zich niet uit de Vlaams-Brabantse omgeving van Brussel wil-

len laten verdringen, die staan op het behoud van hun leefgewoonten, hun taal en hun cultuur. Deze zienswijze werd onlangs trouwens nog treffend verwoord door Ecolo naar aanleiding van het voorstel van decreet van de heer Suykerbuyk in verband met het woonrecht. Uiteraard zal ik hier nu niet verder op ingaan.

Wat dit concreet dossier betreft, wil ik echter zeggen dat niemand uit Kortrijk of uit Eeklo verwacht dat de regionale zenders van deze streken in heel Vlaanderen te zien zouden zijn.

Waarom zouden we een uitzondering maken voor een zender die gericht is op de Franstaligen in Brussel en die zich bovendien vaak heel hatelijk opstelt ten opzichte van de Vlamingen. Het feit dat FDF'er Désir voorzitter is van deze zender zal hieraan wellicht niet vreemd zijn.

Als de Franstaligen uit de Vlaamse rand ondanks de zes Franstalige televisiezenders die ze nu kunnen ontvangen nog zo'n heimwee hebben naar de Frans-Brusselse heimat, dan schort er iets en zouden ze beter terugkeren naar het oord dat bij hen zo'n onnoemelijke nostalgie teweegbrengt.

Mijnheer de minister, nu de wagen toch aan het rollen is gegaan, zou u het werk moeten afmaken. Al verheugt het ons dat de zender van het Brussels Gewest in Wemmel en Drogenbos van de kabel zal worden verwijderd, er blijft het feit dat in beide gemeenten uitsluitend de gelukkige eigenaars van een stereotoestel Eurosport in het Nederlands kunnen ontvangen. De Franstalige uitzendingen kunnen door iedereen worden gecapteerd. Ook dit moet ongedaan worden gemaakt.

In zover ik weet, wordt Télé-Bruxelles in die gemeenten nog steeds doorgeleid. Is dit een gevolg van het overleg dat u op het ogenblik hebt met voorzitter Anselme van de Franse Gemeenschap ? Ik hoop alleszins dat het geen voorafspiegeling is van uw beslissing ter zake.

We stellen vast dat er weliswaar altijd over Wemmel en Drogenbos wordt

Van Nienwenhuysen

gesproken, maar dat Iverlec, dochtermaatschappij van Electrabel, in Wezembeek-Oppem en Kraainem lustig doorgaat met het op de kabel zetten van zenders, waarvoor nooit een toelating werd gevraagd. De redenen ter verantwoording, waarmee de maatschappij schermt, zijn best te verklaren — de transfers zijn dat ook — maar daarom niet aanvaardbaar.

Iverlec mag het signaal van Brutélé dan wel hebben overgenomen ; de maatschappij moet echter voldoen aan de voorwaarden van het decreet. Als hieraan kosten verbonden zijn, moet ze die betalen en had ze die maar moeten inschatten op het ogenblik dat ze Brutélé overnam.

Het plaatsen van filters is technisch bovendien perfect mogelijk. In Komen, de enige gemeente in Wallonië waar een Vlaamse kabeldistributiemaatschappij de teledistributie verzorgt, heeft die maatschappij een afzonderlijke voedingslijn moeten plaatsen om te verhinderen dat VTM door de Komenaars kon worden ontvangen.

De maatschappijen zijn overigens bereid om naar alternatieven te zoeken, zoals ze hebben verklaard. Volgens mij hebben ze hiertoe meer dan voldoende tijd gehad.

Wij hebben er geen bezwaar tegen dat Canal Plus en TV5 verder worden verdeeld in Vlaanderen, maar dit is slechts mogelijk indien toelating daarvoor wordt verstrekt. Bovendien hechten we in dat verband belang aan wederkerigheid. **Filmnet** en VTM moeten dan ook worden uitgezonden voor de duizenden Vlamingen in Wallonië. Ik denk in dit verband vooral aan Waals-Brabant, de taalgrens en de gemeenten en steden die in 1962 ten onrechte naar Wallonië werden overgeheveld of er werden achtergelaten, en waar nu nog heel wat Nederlands wordt gesproken. Ik denk aan de Platdietse streek, aan Edingen, aan Komen en aan vele andere gemeenten.

Ik las gisteren in de krant dat dit probleem op 6 april opnieuw in het

Overlegcomité ter sprake zal worden gebracht. In het licht van de te lange periode dat het probleem al aansleept en van de moeilijke omstandigheden waarin de Vlamingen in de Vlaamse rand, en meer in het bijzonder deze van de zes, proberen stand te houden — en ik hoef u daaromtrent geen bijkomende uitleg te verstrekken — verzoek ik u nu al een termijn voorop te stellen waarin de kabeldistributiemaatschappijen moeten voldoen aan de decreetgeving, ook Iverlec in Kraainem en Wezembeek-Oppem.

In januari maande u aan tot overleg en een rustige aanpak, maar u merkt hoe de Franstaligen zelfs daarop reageren.

Mijnheer de minister, ik vat even mijn vragen samen. Hoe komt het dat Télé-Bruxelles op het ogenblik nog altijd via de kabel uitzendt in Wemmel en Drogenbos ?

Werd er ook een brief gestuurd naar Iverlec in verband met de distributie in Kraainem en Wezembeek-Oppem ? Zal Coditel ervoor zorgen dat voortaan iedereen in Wemmel en Drogenbos de Nederlandstalige uitzendingen van Eurosport ontvangt ?

Als het overleg van 6 april tot geen concrete resultaten leidt, dient u dan klacht in bij het parket of vraagt u aan de etherpolitie van Belgacom om de illegale zenders van de kabel te halen ? Zo ja, binnen welke termijn ?

Blijft u zich tijdens de besprekingen met de Franse Gemeenschap hoe dan ook verzetten tegen de distributie van Télé-Bruxelles in andere delen van Vlaams-Brabant dan de 19 deelgemeenten van Brussel ?

Bent u, ten slotte, bereid om in ruil voor de verspreiding van Tévé 5 en Canal Plus een wederkerigheid te vragen voor de taalgrensgemeenten met een aanzienlijke Vlaamse vertegenwoordiging ? Op deze vragen wil ik graag van u een afdoend antwoord krijgen. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijn-

heer de minister, collega's, als auteur van het decreet met betrekking tot de regionale televisie, begrijp ik niet goed wat het probleem rond Télé-Bruxelles inhoudt, in die zin dat het decreet per zendgebied één regionale zender machtigt uit te zenden. Dit is zo voor Halle-Vilvoorde, voor Leuven, Gent en Antwerpen, kortom dit is een optie waarvoor wij hebben gekozen. Sommigen, mijnheer Dewael, oordeelden dat in een bepaald zendgebied verschillende stations mogelijk moesten zijn. Nog anderen propageerden zelfs regionale televisiekentens in Vlaanderen. Wij hebben gekozen voor één regionale zender bijvoorbeeld voor het zendgebied Halle-Vilvoorde. Brussel krijgt er dus ook één. Als zij nu Télé-Bruxelles willen uitzenden in Halle-Vilvoorde, dan druist dit regelrecht in tegen een decreet dat wij hebben goedgekeurd zonder dat wij konden vermoeden welke communautaire problemen dat met zich zou brengen. Als wij nu aan Télé-Bruxelles de toestemming geven om in Kraainem en in Wezembeek uit te zenden, dan kunnen wij evenmin beletten dat bijvoorbeeld een Vlaamse zender die in Brussel is gevestigd, ook in die randgemeenten gaat uitzenden. De hele discussie negeert gewoon het feit dat wij op ons grondgebied uiteindelijk zelf een aantal decreten hebben goedgekeurd om orde op zaken te stellen. Dit is de kern van de zaak. We merken onder meer in de Franstalige pers dat er een offensief aan de gang is ten aanzien van de rand van Brussel. Heren van het Vlaams Blok, de Franstaligen hebben nu begrepen dat het Sint-Michielsakkoord eigenlijk betekent dat de Franstaligen in de periferie voortaan in de provincie Vlaams-Brabant wonen, geen stemrecht meer hebben voor de verkiezingen van de Vlaamse Raad, onder de voogdij van de Vlaamse regering vallen en bovendien onder de Vlaamse decreten ressorteren. Hun ogen zijn nu in elk geval opengegaan. Ze beseffen nu dat ze op Vlaams grondgebied wonen. Dit hele debat stelt duidelijk dat zij bepaalde verworvenheden moeten afstaan. Als wij dus beslissen dat Canal Plus op de zender mag, dan zullen wij daarover oordelen. Straks horen wij trouwens wat de minister daarover denkt.

Van Rompny

In verband met die problematiek geldt hetzelfde als in verband met het decreet-Suykerbuyk namelijk dat wij zelf zullen uitmaken of het toepasbaar is of niet. Als auteur van het decreet in verband met de regionale televisie wil ik enkel zeggen dat wat in Vlaanderen voor alle zendgebieden geldt ook moet gelden voor Halle-Vilvoorde en dat de Franstaligen zich daar absoluut niet mee te bemoeien hebben.

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer van Rompuy, ik begrijp niet waarom het zo lang moet duren vooraleer het decreet in de commissie wordt besproken. Men zegt telkens dat de Vlaamse regering er nog mee bezig is. Als wij dan toch zo eigenmachtig in onze eigen regio kunnen optreden en Vlaams-Brabant op een correcte wijze kunnen beschermen, waarom wordt het dan nu niet besproken? Er zijn machten die dit altijd maar tegenhouden.

De heer E. Van Rompny : Er bestaan ook voor ons een aantal juridische problemen in verband met het decreet-Suykerbuyk en er bestaan een aantal opties waarover wij binnen onze fractie discussiëren. Er bestaat in de commissie duidelijk geen meerderheid over welbepaalde zaken. Over de grond van de zaak zijn wij het echter eens, namelijk dat er instrumenten moeten worden gecreëerd om de inwijking in het Vlaams grondgebied te beperken.

Wanneer wij in de Vlaamse Raad ons daarover willen beraden, dan hebben de Franstaligen zich daarmee niet te bemoeien. Zij moeten in hun pers niet schrijven over wat wij in de Vlaamse Raad willen beslissen. Onze standpunten zijn gekend. Het is de minister die daarover moet waken. Wij vertrouwen erop dat hij terzake de juiste beslissingen zal nemen. **(Applaus bij de CVP)**

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de

tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in feite is heel deze problematiek in een stroomversnelling geraakt ten gevolge van de staatsvorming van 1988-1989. In die periode zijn de intercommunales ééntalig geworden en is de toename van Franstalige of tweetalige intercommunales een halt toegevoerd. De gemeenten in Vlaams-Brabant waren, ook inzake teledistributie, verplicht te kiezen voor Vlaamse intercommunales. Ik betreur enkel dat het toch nog zo lang heeft geduurd vooraleer de knoop werd doorgehakt. De vorige minister van Cultuur had daarover werkgroepen in het leven geroepen, maar toen heeft men de knoop niet onmiddellijk doorgehakt.

Franstalig Brussel heeft in ieder geval niets te maken met Vlaams-Brabant. Als de Franstaligen televisie willen maken voor Brussel is dat hun zaak. Wij zullen dan op onze beurt Nederlandstalige televisie maken voor Brussel en Halle-Vilvoorde. Het is echter de soevereine beslissing van Vlaanderen welke zendgemachtigde verenigingen al dan niet op de kabel komen. In ieder geval kan niet worden geraakt aan de soevereiniteit en de territorialiteit van het grondgebied, ook wat TV-uitzendingen betreft.

Mijnheer de minister, ik betreur ten zeerste dat de zaak alsnog in overleg met de federale regering-gemeenschappen is gegaan, wat de beslissing dus eigenlijk opschort. De beslissingen en decreten die dit allemaal regelen, zijn immers al lang geleden getroffen. Ik vind het opmerkelijk dat de Franstalige Gemeenschap nog beroep kan aantekenen en het overleg met de nationale en de Vlaamse regering kan aanvragen als zij opeens ontdekt dat er zich een probleem stelt. Dat zoiets dan nog tot een opschorting leidt, is nog opmerkelijker. In de toekomst moeten wij er naar streven dat een dergelijk — ongegrond — beroep onmiddellijk onontvankelijk wordt verklaard en dat daarmee de kous af is. Op die manier heeft men ook niet meer te maken met een opschorting van zestig dagen. Ik vind dat een dergelijke onredelijke rege-

ling inderdaad onze eigenheid en slagvaardigheid aantast.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, misschien eerst toch nog even de huidige toestand schetsen want die verschilt in de zes betrokken faciliteitsgemeenten van gemeente tot gemeente.

In de twee faciliteitengemeenten Sint-Genesius-Rode en Linkebeek is er geen probleem omdat Canal Plus, Télévision de la Communauté Française — wat de volledige naam is —, TV 5 en Télé-Bruxelles er door Iverlet niet worden doorgegeven.

Wat Kraainem en Wezembeek-Oppem betreft : TV 5 en Télé-Bruxelles worden door Iverlec nog steeds doorgegeven zonder toestemming van de Vlaamse regering. Deze maatschappij heeft weliswaar enkele jaren geleden de twee gemeentelijke regies van deze gemeenten overgenomen en ook het signaal dat tot dan door de maatschappij Brutélé werd uitgezonden.

Wij hebben sindsdien twee ingebrekestellingen gestuurd — op 28 april 1992 en op 4 februari 1993 — ook naar de maatschappij Iverlec die, ik herhaal het, in orde is in Sint-Genesius-Rode en Linkebeek maar het nog altijd niet is in Kraainem en Wezembeek-Oppem.

Ik wens eraan toevoegen dat, op mijn verzoek, tussen de twee ingebrekestellingen in, door de administratie en het kabinet verscheidene malen met deze intercommunales contact werd genomen.

Wat Wemmel en Drogenbos betreft was er, zonder toestemming van de Vlaamse regering, doorgifte van Canal Plus, TV de la Communauté Française, TV5 en Télé-Bruxelles door Coditel Brabant. Daarenboven konden in Wemmel en in Drogenbos de bezitters van een mono TV-toestel enkel de Franstalige versie van Eurosport ontvangen. Men moest een stereo TV-toestel hebben om via de stereoknop de Nederlandstalige versie van Eurosport te kunnen ontvangen.

Weckx

Na de laatste vraag om uitleg in de Vlaamse Raad in januari 1993 en nadat ik het Beknopt Verslag van het debat in de commissie voor de Media had overgemaakt aan de administratie voor verder gevolg heeft zij opnieuw, op 4 februari 1993 een ingebrekestelling aan de twee betrokken kabelmaatschappijen gestuurd. Op 19 februari 1993 antwoordt de maatschappij Coditel het volgende en ik citeer : ten eerste, de doorgifte van Télé-Bruxelles en Canal Plus, TV de la Communauté Française, zal onderbroken worden, nadat alle geïnteresseerde partijen zullen zijn verwittigd. Einde citaat.

Ten tweede, met dezelfde brief wordt aan de Vlaamse regering toestemming gevraagd om TV5 op de kabel te brengen.

Ten derde schrijft de betrokken maatschappij Coditel dat zij hoopt dat de zaak Eurosport heel spoedig in orde zal komen, onder meer door de realisatie van de fusie van Eurosport en Sportnet.

Zoals u weet, ben ik niet alleen door onze pers en door de Franstalige pers van dit land uitgebreid geïnterviewd, in verband met dit schrijven van Coditel — want eigenlijk gaat het daarover — maar heb ik tevens een enorme belangstelling gekregen van de schrijvende pers van een aantal francophone landen in de wereld en niet in het minst van alle mogelijke audio-visuele media van Frankrijk.

Het is u bekend dat de Franse Gemeenschap de zogenaamde beslissing van de Vlaamse regering voor het Overlegcomité heeft gebracht. De Vlaamse regering heeft daar gezegd dat het beroep op het Overlegcomité zonder voorwerp was. Immers, er was geen beslissing en er was zelfs geen aanzet tot beslissing van de Vlaamse regering noch van de betrokken minister. Er was alleen een ingebrekestelling vanwege de administratie. De Franstaligen hebben in elk geval gepleit dat de administratie dit zo maar niet kan, en dat het dus gaat om een injunctie van de minister die als een beslissing moet worden beschouwd.

Wij hebben voor het Overlegcomité de volgende stelling verdedigd. De brieven aan Coditel en Iverlec zijn herinneringen, verwittigingen, aan decretale verplichtingen en zijn dus louter administratieve handelingen die een uitnodiging vormen om in een bepaalde zin te handelen.

De Raad van State heeft trouwens verscheidene malen in arresten beslist dat dergelijke administratieve handelingen niet als uitvoerbare, administratieve, rechtshandelingen kunnen worden beschouwd omdat zij niets wijzigen aan een bestaande rechtstoestand.

In casu wordt aan de overtreders dus alleen gevraagd zich in orde te stellen met het kabeldecreet van 28 januari 1987. Het kabeldecreet werd — behalve dan het verhaal voor het Internationaal Hof van Justitie te Luxemburg dat van een heel andere aard is — nooit aangevochten. Er was ter zake nooit tot dusver een procedure ahangig bij het Arbitragehof.

Op het Overlegcomité regering-executieve heb ik mij wel bereid verklaard met de minister-president van de Franse Executieve overleg te plegen en te trachten tot openheid en reciprociteit en vooral tot respect voor de culturele eigenheid tussen de gemeenschappen te komen. Ik heb de heer Anselme vier data meege-deeld ; ik heb weliswaar nog geen bevestiging van de juiste datum maar wij zullen in ieder geval hierover besprekingen houden. Vervolgens moeten wij op de vergadering van 6 april 1993 bij het Overlegcomité verslag uitbrengen over de werkzaamheden, de onderhandelingen en de stand van zaken.

Aangezien het een louter culturele aangelegenheid betreft, werd niet ingegaan op het uitdrukkelijk verzoek om de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve bij het overleg te betrekken. Wanneer ik de notulering van de beslissing van het Overlegcomité lees, stel ik vast dat er alleen maar sprake is van een overleg tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap om op basis van openheid, reciprociteit en respect voor de culturele eigenheid tot wederkerigheidsakkoor-

den te komen. Ook wordt vermeld dat over de stand van zaken verslag zal worden uitgebracht tijdens de vergadering van het Overlegcomité op 6 april 1993, alsook over het feit dat het comité akte neemt van het ongenoegen van de voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve omdat hij van het overleg verstoken blijft.

Wat het doorgeven van Eurosport betreft, had Coditel een oplossing aangekondigd via een fusie, die intussen een reëel feit is geworden. Vanaf 1 maart 1993 kunnen de bezitters van een monotoestel in Wemmel en **Drogenbos** de Nederlandstalige versie van Eurosport eindelijk ontvangen.

Op 4 februari 1993 zijn Coditel en Iverlec aangeschreven door de administratie van de Vlaamse Gemeenschap bij brief van de directeur-generaal van het bestuur Kunsten. Ik heb nog geen reden om te veronderstellen dat de kabelmaatschappijen niet zouden ingaan op de vraag om zich eindelijk aan de wetgeving aan te passen.

Het lijkt mij derhalve op dit ogenblik niet opportuun nieuwe termijnen te bepalen.

Het kabeldecreet van 28 januari 1987 bepaalt welke programma's moeten en mogen worden doorgegeven en onder welke voorwaarden zulks kan gebeuren.

De erkenning van de kabelmaatschappijen is niet door dat decreet geregeld. Het decreet heeft bijgevolg ook geen sancties tegen de kabelmaatschappijen vastgelegd.

Het ontwerpdecreet betreffende de erkenning en de vergunning van de kabelradio- en kabeltelevisienetten en betreffende de bevordering van de verspreiding en de produktie van televisieprogramma's dat bij de Vlaamse Raad voorligt, regelt de erkenning van de kabelmaatschappijen en legt in zijn artikel 18 strafbepalingen vast. In het ontwerp is inderdaad ingeschreven dat inbreuken op de bepalingen van hoofdstuk II waarin de erkenning van de kabel en het doorgeven van programma's via de kabel wordt geregeld, kunnen worden be-

Weckx

straf met een geldboete van 1.000 tot 500.000 frank.

Ik wil nogmaals herhalen dat ik geen enkele aanwijzing heb om te veronderstellen dat de **kabelmaatschappijen** zich niet aan de regelgeving zullen aanpassen.

Met het oog op het overleg dat waarschijnlijk volgende week zal kunnen starten, hoop ik tot een echte reciprociteit te komen. Ik heb trouwens aan mijn collega gevraagd een inventaris op te maken van de Vlaamse en de Nederlandse televisiestations die in Wallonië worden ontvangen. Ik heb beloofd van mijn kant hetzelfde te zullen doen naar de Franse televisiestations, die in Vlaanderen uitzenden.

Door onderzoek weet ik intussen dat in het zuiden van de provincie Luxemburg op dit ogenblik de BRTN niet kan worden ontvangen. Ook dit onderwerp moet ter sprake worden gebracht.

Uit Waals-Brabant krijg ik nog elke dag opnieuw de nadrukkelijke vraag om VTM en **Filmnet** te kunnen ontvangen.

Ik vind het goed dat tussen beide gemeenschappen overleg wordt gepleegd, in de hoop dat wij op grond van reciprociteit maar ook van onze respectieve eigenheid tot akkoorden kunnen komen.

In verband met de problematiek rond Télé-Bruxelles rijzen er voor mij geen moeilijkheden. Als verantwoordelijk minister ben ik verplicht om het Vlaams decreet op de regionale televisie uit te voeren. Dit decreet en het uitvoeringsbesluit dat de verschillende zendgebieden hebben afgebakend, bepalen dat wij elf regionale televisies kunnen oprichten in Vlaanderen met een zendgebied dat decretaal werd vastgelegd.

Bijgevolg zijn er voor de huidige provincie Brabant op dit ogenblik maximum drie mogelijkheden : Leuven, Brussel 19 en Halle-Vilvoorde.

Het is onaanvaardbaar dat Télé-Bru-

xelles zou uitzenden op het grondgebied Vlaanderen. Dit is steeds mijn stelling geweest en ik zal die niet wijzigen. Indien men toch over reciprociteit zou spreken, is er op dit ogenblik maar één reciprociteit mogelijk : ten eerste zouden we het decreet moeten herzien en ten tweede zou de reciprociteit erin bestaan dat TV-Brussel, dat hopelijk over enkele maanden wordt opgestart, zou kunnen uitzenden in Waals-Brabant terwijl Télé-Bruxelles dan zou kunnen uitzenden in Vlaams-Brabant. Het moet echter duidelijk zijn dat ik daar geen voorstander van ben. Mijn stelling is dat het Vlaams decreet op de regionale televisie onverkort moet worden uitgevoerd. Het is dus niet mogelijk dat Télé-Bruxelles in Vlaanderen uitzendt.

De voorzitter : De Heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik dank de minister voor zijn antwoord en toelichting.

Wij zullen in ieder geval een motie van aanbeveling indienen waaruit moet blijken dat – ik hoop dit althans – de volledige Vlaamse Raad achter de stelling staat dat Télé-Bruxelles niet in Vlaams-Brabant mag worden verspreid.

Voorts had ik nog graag geweten of het ongenoegen van de voorzitter van de Brusselse Executieve beperkt blijft tot de voorzitter van de executieve of tot de hele Brusselse Executieve ?

De heer E. Van Rompuy : Minister Chabert is op dit ogenblik ziek. Men mag hem geen woorden in de mond leggen die hij nooit heeft uitgesproken. Trouwens, samen met de heer Vic Anciaux is hij de grote promotor van TV-Brussel, waaraan ook de Vlaamse Gemeenschap 30 miljoen frank subsidies zal geven. Wij willen een eigen Vlaamse zender opstarten in het hoofdstedelijke gebied. Ik vind het niet fair dat u minister Chabert dergelijke woorden in de mond legt.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Het gaat in deze interpellatie niet

over TV-Brussel, maar wel over de spreiding van Télé-Bruxelles. Ik baseer me op wat krant artikels over de uitspraken van minister Chabert berichten. Indien hij deze uitspraken niet heeft gedaan, stel ik voor dat hij een rechtzetting stuurt naar de redacties van de betrokken kranten.

Mijnheer de minister, ik betreur dat u geen termijn wil voorstellen om de naleving van het kabeldecreet af te dwingen. U heeft blijkbaar nog steeds vertrouwen in de kabelmaatschappijen. Ik stel echter vast dat u een maand na het versturen van uw brief nog geen antwoord hebt gekregen van Iverlec en dat in de beide gemeenten waarnaar deze maatschappij kanalen doorstuurt. Télé-Bruxelles nog steeds wordt verspreid. Op dit ogenblik geldt dit trouwens ook voor de gemeenten die kanalen krijgen doorgestuurd van Coditel. Het is spijtig dat er geen sancties zijn voorzien. Ik dacht echter dat u de etherpolitie van Belgacom kon inschakelen om de betrokken zenders van de kabel te verwijderen.

Op de opmerking van de heer Van Rompuy wil ik antwoorden dat uit dit dossier niet blijkt dat wij de volle bevoegdheid hebben over Vlaams-Brabant. Ik vrees dat de heer Van Rompuy een beetje te vlug tevreden is. Deze volle bevoegdheid zullen we kunnen bewijzen als Carrefour niet meer wordt verspreid in Vlaams-Brabant, als de Franstaligen geen beroep meer kunnen doen op de bijzondere bescherming van een adjunct-gouverneur en als ze voor voor de Senaat, de Kamer en de Europese verkiezingen niet meer zullen kunnen stemmen op Waalse lijsten.

De voorzitter : De heer Anciaux heeft het woord.

De heer V. Anciaux : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit mij aan bij de principiële en correcte standpunten die de minister zo even naar voren heeft gebracht en ik feliciteer hem hiermee. Als de minister stelt dat hij het decreet op de regionale televisiezenders toepasselijk maakt op Télé-Bruxelles heb ik daar echter een vraag bij. Het decreet op de regionale televisiezenders bepaalt

Anciaux

immers ook dat er in het gebied van Brussel hoofdstad 19 slechts een televisiezender mag zijn. Ik veronderstel dat dit dan de Vlaamse TV-Brussel is. Ik kan mij niet indenken dat dit decreet toepasselijk kan worden gemaakt op Télé-Bruxelles.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de minister, als u zegt dat u niet over veel mogelijkheden beschikt om sancties op te leggen ten overstaan van de **intercommunales** die zich niet houden aan de ter zake geldende regelgeving, vraag ik u toch om contact op te nemen met uw collega van Binnenlandse Aangelegenheden. Hij heeft immers de controle over de **intercommunales** in handen. Van die kant moeten er toch mogelijkheden bestaan om met die controlemacht en met de mensen van zijn administratie datgene wat wij beogen afdwingbaar te maken.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, in verband met wat de heer Anciaux heeft gezegd, wil ik opmerken dat er geen misverstand mag bestaan over wat ik heb gezegd. Ik zei dat ik inderdaad achter het Vlaams decreet op de regionale televisie sta en dat ik het zal uitvoeren. Wat de Vlaamse Gemeenschap betreft kan er dus maar één Vlaamse televisiezender binnen Brussel 19 uitzenden. Dat is dan uiteraard de Vlaamse TV-Brussel. Ik wou enkel zeggen dat ik tijdens de onderhandelingen zal proberen mijn collega van de Franse Executieve uit te leggen hoe onze regelgeving is. Met die regelgeving moet in de eerste plaats rekening worden gehouden. Voor ons is TV-Brussel de enige regionale televisiezender die op het grondgebied van het tweetalig hoofdstedelijk gebied kan uitzenden. Om volledig te zijn, moet ik opmerken dat ons decreet de mogelijkheid biedt om de Vlaamse Televisie Halle-Vilvoorde te laten samen werken met de Vlaamse Televisie Brussel. Maar het zendgebied is voor de Vlaamse Televisie Brussel beperkt tot de 19 gemeenten en voor de televisie van

Halle-Vilvoorde tot het arrondissement Halle-Vilvoorde .

Tegenover de andere sprekers kan ik niet in detail gaan, maar ik heb mijn redenen om op dit ogenblik geen nieuwe termijnen te stellen. Als de volgende interpellatie niet te lang duurt heb ik vandaag om 18.00 uur een afspraak met een aantal **kabeldistributeurs**. Wij zullen praten over de problematiek van de regionale televisie omdat zich daar een moeilijkheid situeert in verband met het gratis doorgeven van signalen naar de hoofdstad. Het zou op dit ogenblik dus zeker niet opportuun zijn om nieuwe termijnen voorop te stellen tegenover de kabelmaatschappijen. Wat de houding van de Brusselse Executieve betreft, is het juist dat de heer Chabert een heelkundige ingreep heeft ondergaan en dat op het Overlegcomité enkel de heer Piqué, voorzitter van de Brusselse Executieve, aanwezig was om zijn stelling te verdedigen.

Motie van aanbeveling

De voorzitter : Door de heer Van Nieuwenhuysen werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen ontklede motie van aanbeveling aangekondigd.

Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer H. Olaerts tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verkoop van VTM-aandelen aan buitenlandse bedrijven

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de Vlaamse verankering van VTM

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele interpellaties van de heer Olaerts tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verkoop van VTM-aandelen aan buitenlandse bedrijven en van de heer Van Dienderen tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de Vlaamse verankering van VTM.

De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de interpellatie over de ogenschijnlijke uitverkoop van VTM-aandelen aan buitenlandse bedrijven dateert van 1 maart 1993, reeds op 2 maart 1993 was er zorgezegd een antwoord.

Na de overname van de uitgeverij Perexma en de groep The Press steeg het aandeel van de Nederlandse groep VNU in de Vlaamse Televisie Maatschappij tot 33 percent.

Na geruchten dat ook de NV Drukkerij Het Volk en NV de Vlijt hun aandeel in VTM aan VNU zouden verkopen, werd dinsdagmiddag bekendgemaakt dat vijf van de negen aandeelhouders van VTM hun aandelen hebben ondergebracht in de Vlaamse Mediaholding, die zo 55 percent van de VTM-aandelen controleert.

Uit de pers vernemen wij dat de minister-president van de Vlaamse regering rechtstreeks betrokken was bij de oprichting van deze Vlaamse Mediaholding. Dit kadert ongetwijfeld in de strategie die de regering thans schijnt te voeren om een aantal strategische sectoren, waaronder media zeker dient te worden gerekend, in Vlaanderen te verankeren.

De uitverkoop van Belgische bedrijven is enorm. De Koning Boudewijnstichting sprak destijds van 30 percent en volgens recente cijfers is het zelfs 70 percent. Naar het schijnt, draaien die bedrijven beter als voorheen, maar het blijft hoe dan ook een kaakslag voor België en voor Vlaanderen.

Bovendien werd in de Belgische uit-

Olaerts

verkoop Vlaanderen herhaaldelijk gediscrimineerd.

Wij waarderen enorm de eigenheid van de media. Wij wensen de media een groter spectrum te bezorgen met nieuwe dimensies en impulsen in plaats van roofofbouw, afbouw of uitverkoop.

De ernst van alle facetten van de media moet worden beklemtoond. Een schrijnend voorbeeld is de gedupeerde uitgeverwereld van het Vlaams boekwezen. Het boekwezen won aan rationaliteit, maar de eigenheid en creativiteit gaf men prijs.

Er zijn bovendien uitdagingen en risico's van vervreemding voor ondermeer de dagbladen die deel uitmaken van de mediagroepen en die het slachtoffer kunnen worden van buitenlandse verwickelingen.

Mijnheer de minister, hebt u de huidige ontwikkelingen van de overname strategie van VNU ingeschat? Volgens de verklaringen van Karel Huysmans, directeur van TUM, Vlaamse dochtermaatschappij van VNU, wil VNU na de overname van Perexna 33 procent van de aandelen hebben in VTM.

Ten tweede, waarom heeft de minister, als hij deze ontwikkeling toch had ingeschat, niet de nodige maatregelen genomen om te voorkomen dat er een nog groter pakket **VTM-aandelen** in buitenlandse handen zou terecht komen?

Ten derde, houdt de constructie van de Vlaamse Mediaholding een voldoende garantie in voor een Vlaamse verankering van VTM, die via haar dochtermaatschappij TUM een **blokkeringsminderheid** behoudt?

Ten vierde, overweegt de Vlaamse regering om via de nog op te richten Vlaamse ankerholding onrechtstreeks een participatie in de Vlaamse Mediaholding te nemen?

Ten vijfde, wat is de rol geweest van de Vlaamse regering bij de oprichting van de Vlaamse Mediaholding? Heeft zij actief aangedrongen op de

totstandkoming ervan? Welke rol hebben de kabinetten, onder andere dat van de minister-president en dat van de minister van Cultuur, gespeeld?

Ten zesde, heeft een lid van de regering nieuwe beloften gedaan en afspraken gemaakt met de krantenwereld? Indien dat het geval is, dan had ik daar graag wat uitleg bij.

Ten zevende en ten slotte vraag ik mij af of de uitverkoop van de VTM-aandelen geen aanleiding is geweest tot een bezinningsmoment voor de regering waaruit zij de gepaste conclusies ten gunste van het reeds in zware moeilijkheden verkerende medialandschap heeft getrokken.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, allereerst betreur ik het dat ik mijn interpellatie niet tot de minister-president kan richten. Nochtans had ik ze speciaal aan hem opgedragen, precies omdat hij de grote strateeg achter de Vlaamse verankering van de VTM zou zijn, althans volgens de persverslagen.

Minister H. Weckx : Mijnheer Van Dienderen, ik laat u opmerken dat het de gewoonte is dat interpellaties worden gericht aan de bevoegde minister. Worden twee ministers over hetzelfde onderwerp geïnterpelleerd, dan overleggen zij wie zal antwoorden. Daarbij is de bevoegdheidsverdeling in de regering van doorslaggevend belang.

De heer H. Van Dienderen : Hoewel ik niet zwaar til aan het feit dat de minister-president niet aanwezig is, blijf ik erbij dat het goed zou zijn geweest, precies omdat hij zich als de man van de Vlaamse verankering in het algemeen en in het bijzonder van de VTM heeft geprofileerd, mocht ik hem rechtstreeks daarover aan de tand hebben kunnen voelen.

Hij heeft trouwens, onmiddellijk nadat de Vlaamse Mediaholding was opgericht, de betrokken **ondernemers**, waarvan hij zegt dat zij door

hun visie en samenwerking een concrete bijdrage leveren tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het project Vlaanderen-Europa 2002, publiekelijk gefeliciteerd. In feite wenst hij zichzelf geluk, tenminste als wij de pers kunnen geloven, want hij heeft zelf een cruciale rol achter de schermen gespeeld.

In ieder geval krijgen noch de minister-president, noch de minister van Cultuur bloemen van de groenen voor deze Vlaamse verankering. Wij hebben er inderdaad de grootste twijfels over of dit werkelijk de kwaliteit zal ten goede komen.

In het document over Vlaanderen-Europa 2002 onderstreept de minister dat de belangrijkste eigenschap van onze media de pluriformiteit moet zijn en dat een Vlaamse verankering en alles wat daarmee samenhangt, die pluriformiteit gunstig zal beïnvloeden.

Die pluriformiteit vormde steeds de basis voor de kwaliteit van de media. Ik heb er de Handelingen van 17 december 1986 van de Vlaamse Raad nog eens op na gelezen en herinner eraan dat een partijgenoot van de minister van Cultuur en thans voorzitter van de Senaat, de heer Swaen, er destijds heeft voor gepleit om wat later de VTM zou worden een kans te geven, omdat de oprichting ervan precies zou leiden tot een gezonde wedijver die op zijn beurt zou resulteren in een verhoogde kwaliteit en grotere onpartijdigheid van de beide omroepen. Dat was voor hem de kern, de aanleiding, het motief om dat initiatief op het getouw te zetten.

Wij kunnen nu met afstand bekijken of dit nieuwe initiatief die bijkomende kwaliteit heeft gerealiseerd, of er zoveel bijkomende verscheidenheid is gekomen en of die Vlaamse verankering wel de moeite waard is. Omdat u zal antwoorden, mijnheer de minister, kan ik verwijzen naar de recente hoorzitting met VTM-baas Neels, tijdens **dewelke** collega's van verschillende fracties heel wat vragen over de kwaliteit — vooral vanuit cultureel standpunt van het **programma-aanbod** van VTM hebben gesteld. De twijfel of die verscheidenheid, die

Van Dienderen

grotere kwaliteit, het resultaat is geworden van die grote wedijver, leeft bij verschillende fractieleden. De Vlaamse decreetgever heeft de commercialisering van de audio-visuele media willen beperken. VTM is tot op heden een volledig Vlaamse zender geweest. Nu is hij verankerd. De minister-president is daarover zeer tevreden.

Toch stellen wij vast dat, ondanks die verankering, VTM de decreetgever voortdurend voor schut zet. De mediacommissie, samen met u, zeggen dat het programma De **kinderacademie** een kinderprogramma is. Volgens artikel 5 paragraaf 6 van het **maxi-decreet** mag een kinderprogramma geen publiciteit brengen. U schrijft daarover een brief aan de heer Neels, die zelfs niet antwoordt. De zender van de heer Neels blijft in De kinderacademie publiciteit maken. De Vlaamse decreetgever zegt dat programma's van twintig minuten niet mogen worden onderbroken, maar dat gebeurt voortdurend. De Vlaamse decreetgever heeft gezegd dat er geen bewegende beelden of visuele accenten mogen worden gebracht. De vroegere minister van Cultuur heeft in een vergadering van de commissie gepreciseerd dat vergroten van merk- en/of logo betekent het inzoomen op dat merk of logo. Artikel 8 paragraaf 3 van het **maxi-decreet** verbiedt dat. VTM blijft dat doen. Waartoe dient dan die Vlaamse verankering als de Vlaamse wetgeving niet kan worden toegepast? Erger nog, om die Vlaamse verankering uiteindelijk te verkrijgen, heeft de minister-president ermee bedreigd ook de BRTN-televisie reclame te laten maken. Dat is die geweldige **kwaliteitsuitbreiding**. Naast die commerciële particuliere televisiezender hebben wij dus een publieke omroep die steeds meer en meer het pad van de commercialisering wordt opgestuurd. Reclame maken op de BRTN-radio is niet voldoende. Men dreigt ermee dit ook op televisie toe te laten om op die manier die Vlaamse verankering mogelijk te maken. Met andere woorden, de BRTN wordt op die manier een speelbal in een tactisch spel.

De voorzitter : De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael : Mijnheer Van Dienderen, het is mij een volslagen raadsel wat het thema van het naleven van de reclamevoorschriften te maken heeft met het debat dat wij nu zouden moeten voeren op basis van de ingediende interpellatieverzoeken, met name de verankeringsstrategie, het Vlaams karakter van VTM en dies meer. Ik begrijp dus niet goed wat de reclamevoorschriften en of zij al dan niet worden nageleefd, hiermee te maken hebben.

De heer H. Van Dienderen : De voorstanders van de Vlaamse verankering wijzen erop dat zulks de Vlaamse identiteit en de Vlaamse cultuur ten goede zal komen, vermits verantwoordelijk ken van die omroep door de Vlaamse wetgever gemakkelijker ter verantwoording zullen worden geroepen.

Welnu, ik toon aan dat die wetgeving helemaal niet werd gerespecteerd, ondanks de Vlaamse verankering. VTM zet de Vlaamse Raad immers permanent voor schut. Ik vraag mij dan ook af waarom de Vlaamse verankering zo belangrijk is dat men zelfs moet dreigen met het uitzenden van reclame op de openbare omroep, teneinde de Vlaamse aandeelhouders van VTM ertoe te brengen een Vlaamse mediaholding te creëren. Is het dat wel allemaal waard, vermits de kwaliteit er toch niet op verbeterd en de regels niet worden toegepast.

De heer P. Dewael : Mijnheer Van Dienderen, ik heb nog nooit iemand horen beweren dat de reclamevoorschriften gemakkelijker zouden worden afgedwongen dankzij een eventuele Vlaamse verankering. Het is toch evident dat de voorschriften en regels dienaangaande, binnen de Vlaamse Gemeenschap op iedereen van toepassing zijn.

Nooit heb ik tijdens het debat over de verankering het argument van het naleven van de reclamevoorschriften horen hanteren. Ik weet niet waar u dat vandaan haalt. De minister die ter zake bevoegd is, heb ik dat ook nooit horen zeggen.

De heer H. Van Dienderen : Degeven die reclame uitzenden en daarvoor over de nodige vergunning beschikken, moeten het reglement van de Vlaamse decreetgever inderdaad respecteren.

Minister H. Weckx : Voor de goede orde van het debat wens ik te onderstrepen dat de regels van het spel ook hier moeten worden nageleefd, in die zin dat het de gewoonte is — en dat is trouwens bepaald door het reglement — dat de interpellant een korte inhoud van zijn interpellatie overmaakt aan de betrokken minister, hetgeen ditmaal ook gebeurde.

Wanneer ik tijdens de interpellatie echter vaststel dat de interpellant het eigenlijke onderwerp te buiten gaat en de interpellatie als het ware ombuigt naar een andere problematiek - in dit geval die van de reclamewetgeving — dan is het duidelijk dat ik daarop, op basis van hetzelfde reglement, niet zal antwoorden. Mijnheer Van Dienderen, ik hield eraan u hiervan op de hoogte te brengen.

De heer H. Olaerts : Mijnheer de voorzitter, ik vind het ook niet gepast dat de heer Van Dienderen de problemen rond de reclame, de programmatie en de wetgeving dienaangaande tijdens deze interpellatie aanhaalt. Hij kreeg immers de kans dit te doen tijdens de commissievergaderingen.

Mij zou het ook goed uitkomen hieromtrent een aantal bedenkingen te uiten in plenaire vergadering, maar dan zowel over VTM als over de BRT, want uiteindelijk overschrijden zij beide het reglement. Ik doe dat echter niet, tenzij het debat in die zin wordt uitgebreid en dan zal ik er graag aan deelnemen.

De voorzitter : Mijnheer Van Dienderen, u zou zich inderdaad moeten beperken tot het onderwerp Vlaamse verankering. Wellicht komt u daar nu toe.

De heer H. Van Dienderen : Inderdaad, mijnheer de voorzitter.

Men mag echter niet vergeten dat vorige maandag, toen de interpellaties werden ingediend, de Vlaamse Me-

Van Dienderen

diaholding nog niet was opgericht. Dat gebeurde nadien. Het komt er nu dus op aan via deze actuele interpellatie het resultaat van de Vlaamse verankering te evalueren en daarvoor een aantal vragen te stellen.

Mijnheer de minister, zal de Vlaamse verankering de kwaliteit verbeteren? Rekening houdend met het verleden van VTM heb ik alle redenen om daaraan te twijfelen. Vervolgens vraag ik mij af of de Vlaamse verankering de Vlaamse regelgeving beter zal doen naleven. Ook op dat vlak heb ik de grootste twijfels.

Sedert het indienen van de interpellatie verwierven de verenigde Nederlandse uitgeverijen een **minderheidsaandeel** in VTM. De publieke opinie besteedde hieraan weinig aandacht, alsook aan het feit dat bijna een monopolie in de weekbladensector werd verworven: 68 procent van de Vlaamse tijdschriften zijn nu in handen van de VNU.

Mijnheer de minister, ik wens te vernemen of de monopolievorming op het vlak van de tijdschriften de verscheidenheid en het democratisch debat dat volgens uw regeerakkoord zo belangrijk is, zal versterken.

Ik vraag me af op welke manier de Vlaamse regering daartegen gaat reageren.

Eén van de weekbladen die nu in de VNU zitten, is **Humo**, het blad dat in het verleden regelmatig kritiek leverde op het heilige VTM-huisje. Het is de vraag of dat in de toekomst nog mogelijk zal zijn.

Binnen het bestek van deze actuele interpellatie over de media, wil ik even stilstaan bij de actualiteit van vandaag, bij de nieuwe overwinning voor de commercialisering. Op één uitzondering na hebben alle Vlaamse kranten hun eerste bladzijde afgestaan voor reclame. Reclame wordt belangrijker dan journalistiek. Wij steunen het verzet van de **journalistenbond** en feliciteren Le Soir, die geweigerd heeft deze reclame op te nemen.

Wij zijn van oordeel dat het aan de journalisten toekomt en niet aan de reclamejongens om te bepalen wat er op de voorpagina komt.

Mijnheer de minister, zal die Vlaamse verankering een waarborg zijn voor meer kwaliteit en voor een meer efficiënte controle van de wetgeving? Is het verantwoord dat in naam van de Vlaamse verankering verdere stappen in de richting van de commercialisering van de openbare omroep worden gezet? Waar blijven de marktcorrigerende maatregelen tegen de concentratie in de tijdschriftenpers?

Gaat de Vlaamse regering maatregelen treffen om de voorpagina van de kranten voor te behouden voor het nieuws en voor verdere commercialisering te behoeden?

Zal de Vlaamse regering haar mediagroer omgooien en het mediabeleid van de opeenvolgende Vlaamse regeringen ingrijpend wijzigen? Volgens de groenen is dat beleid een groot fiasco. De massamedia zijn **kassamedia** geworden en cultuur is voortaan commercie.

De voorzitter : De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, ik zal mij aan het onderwerp zelf van de interpellatie houden.

Mijnheer de minister, dit is de tweede storm in medialandschap op een paar maanden tijd. Eerst was er de heisa over de uitspraak van het Hof van Luxemburg en de al of niet vermeende aanvraag van RTL 4 om op het Vlaamse kabelnet te komen. Nu roert er weer wat anders.

Het verheugt me dat u zinnens bent een antwoord op deze interpellaties te verstrekken. Het stoorde me een beetje dat één van de interpellatieverzoeken gericht was aan de voorzitter van de Vlaamse regering. In het verleden was de minister van Cultuur steeds bevoegd voor het mediabeleid in al zijn aspecten en ik vind dat dit zo moet blijven. Door de economische aspecten uit het beleid te distil-

leren, kan morgen ook de minister van Economische Zaken over toerisme worden geïnterpelleerd. Dat lijkt mij niet de geschikte werkwijze.

Toen het kabeldecreet van 1987 werd goedgekeurd, wisten wij zeer goed dat een aantal van zijn bepalingen strijdig waren met de Europese regels die ter zake golden. Ik denk hierbij zowel aan regels uit het EG-Verdrag als aan nieuwe regels bij toepassing van de richtlijn Televisie zonder Grenzen.

Alleen al de notie dat 51 procent van het maatschappelijk kapitaal van de op te richten commerciële televisie in handen moet zijn van de Vlaamse dag- en weekbladpers is strijdig met artikel 53 van het EG-verdrag betreffende de vrije vestiging in de Europese Gemeenschap.

Wij wisten dat zeer goed maar hebben wetens en willens gezondigd omdat we een kans wilden geven aan een Vlaams televisiestation en respect wilden opbrengen voor de Vlaamse culturele identiteit en eigenheid, en het pluralisme van de schrijvende pers wilden vrijwaren. Om die reden hebben wij gezondigd, wetende dat we vroeg of laat in botsing zouden komen met de Europese autoriteiten.

Mijnheer de vice-minister-president, u herinnert zich overigens zeer goed dat een klacht ter zake van de SP-fractie die botsing heeft bespoedigd. Ik wil beklemtonen dat de toenmalige argumentatie van de SP-fractie op het eerste gezicht pro-Europees was, maar in wezen de bedoeling had de oprichting van een Vlaams commercieel TV-station te beletten. Dat voor de historische juistheid.

Bijgevolg waren wij in strijd met vier bepalingen van het kabeldecreet: de fameuze taalvoorwaarden, de 51 procent-norm van het maatschappelijk kapitaal, het feit dat de Vlaamse regering een voorafgaandelijke toelating moest geven tot het doorgeven en ten slotte de quotaregeling.

De twee laatste punten zijn op dit ogenblik niet belangrijk. Inzake de taalvoorwaarden is de vraag hoever

Dewael

deze aangelegenheid nu staat. Wij zijn veroordeeld door het Europees Hof. U heeft in de schoot van de Vlaamse regering een werkgroep opgericht. Ik heb voldoende lang in werkgroepen gezeteld om te weten dat werkgroepen kunnen leiden tot het encommissionneren van problemen ; ik weet niet of dat nu ook de bedoeling is. Bent u zinnens om het kabeldecreet aan te passen aan wat het Europees Hof ons vraagt, te meer — en dit is een vraag in ondergeschikte orde — omdat wij in de voorgaande regering tot een politieke consensus waren gekomen over de drie andere aanpassingen ? Alleen voor de taalvoorwaarden verschilden wij van mening. Inzake de drie andere aanpassingen waarover wij het eens waren, hadden wij een ontwerp van decreet opgesteld dat thans in behandeling is. Zal dit inderdaad in een stroomversnelling terecht komen ? De belangrijkste vraag is : zal u zich blijven verzetten tegen de fameuze taalvoorwaarden.

Thans kom ik tot de Vlaamse verankering — het nieuwe modewoord van de minister-president van de Vlaamse regering — van VTM.

Sta mij toe het standpunt van mijn fractie zeer duidelijk te formuleren.

Stellende dat de uitgevers bij de start van VTM 100 percent van het maatschappelijk kapitaal hebben gekregen — het moest minimaal 51 percent zijn — hebben zij de volle 100 percent opgenomen.

Door het feit dat zij die unieke kans hebben gekregen, hebben zij dus een sleutel in handen voor de wijze, de snelheid en de intensiteit waarmee zij van het machtige instrument van de handelsreclame gebruik kunnen maken. Zij kunnen veel of weinig handelsreclame brengen. Zij hadden al deze mogelijkheden en zij wisten dat zij derwijze de verliezen die zij zouden lijden, konden compenseren.

VTM heeft steeds in zijn jaarverslagen gewezen op het unieke van deze constructie en heeft trouwens gesteld dat, ter ondersteuning van de **schrij-**

vende pers, die mij nauw aan het hart ligt, de VTM-constructie inderdaad de meest aangewezen is en dat zij ze boven elke andere vorm van rechtstreekse of onrechtstreekse subsidiëring verkiezen.

Mijns inziens is het huidige debat gedeeltelijk een vals debat ; het is enigszins uitgemond in protectionisme — collega Denys heeft dat ooit de Vlaamse kneuterigheid genoemd ; u zal zich dat wellicht herinneren — een economisch protectionisme enerzijds en in een cultureel protectionisme anderzijds. Dat stoort mij.

Het economisch protectionisme stoort mij omdat ik voldoende vertrouwen heb in de Vlaamse eigenheid en in de Vlaamse identiteit. Ik reken er trouwens op dat een Vlaams commercieel station die eigenheid en die identiteit zal respecteren indien het kijkers wil behouden.

Kortom, als de VTM-programmatie de Vlaamse identiteit miskent, zou VTM kijkers en adverteerders verliezen. Dat is de wet van vraag en aanbod. Dat is ook de beste garantie voor de Vlaamse culturele identiteit, veel beter dan om het even welke decretale verplichting, die wij in de toekomst toch niet kunnen **waarbor-**gen. Wij hebben dat bij de start kunnen doen, maar wij zullen van de 51 percent toch moeten afstappen.

Wil dit nu zeggen dat wij risico's lopen ? Nee, elke aandeelhouder van VTM zal, omwille van de commerciële wetmatigheden, respect moeten opbrengen voor de Vlaamse culturele identiteit.

Betekent dit dat ik betreur dat er een Vlaamse Mediaholding tot stand is gekomen ? Nee, maar dit is voor mij een zuiver privaatrechtelijk initiatief.

U bent het daar met mij eens. Ik heb alleen maar betruurd dat de minister-president van de Vlaamse regering bij die gelegenheid blijkbaar niet kon nalaten voor de televisie te komen en te zeggen dat hij ter zake een initiatief had genomen waardoor de Vlaamse Mediaholding tot stand is kunnen komen, in de lijn van zijn verankeringsobsessie . Hij had daar,

ten eerste, bevoegdheidshalve eigenlijk niets mee te maken en ten tweede ben ik ervan overtuigd dat die uitgevers elkaar ook wel zouden hebben gevonden zonder zijn initiatief.

Het economisch protectionisme is voor mij ten dele een vals debat en het cultureel protectionisme zo mogelijk nog meer. De krampachtigheid die tegenover Nederland aan de dag wordt gelegd, stoort mij grondig. Het gaat nu toevallig om de VNU, een Nederlandse uitgever. Aan de ene kant voeren wij academische, en ook politieke, debatten over het belang van de culturele integratie **Vlaanderen-Nederland**. Wij geven veel geld aan de Nederlandse Taalunie. Wij bouwen en onderhouden culturele centra in Amsterdam en met de regelmaat van de klok beweren wij dat wij met 20 miljoen Nederlandstaligen sterker zullen staan in de Europese Gemeenschap, dan met 6 miljoen Vlamingen en 14 miljoen Nederlanders in verspreide slagorde. Bij het eerste het beste concrete **toepassings-**geval, namelijk wanneer een uitgever met zetel in Nederland om de hoek komt kijken, reageren wij echter alsof er een invasie vanuit een andere planeet komt.

Wanneer er ook op het vlak van de media een samenwerking zou komen, niet alleen in academische discussies, maar ook concreet op het terrein, tussen Vlaanderen en Nederland zullen wij daarmee, ook in de Europese context, zeker gebaat zijn. Ik zal mij ter zake helemaal niet cultureel protectionistisch opstellen. Ik verheug mij over het feit dat de mediaholding tot stand is gekomen door een privaatrechtelijk initiatief. Ik besluit met de uitgevers de raad te geven heel zorgvuldig om te springen met de sleutel die ze in handen hebben gekregen. Ik heb de berichten gehoord — misschien kan de minister ons daar iets meer over vertellen — over wat de NV De Vliet van plan zou zijn. Men heeft die sleutel gegeven aan de Vlaamse dag- en weekbladuitgevers. Zij krijgen die maar een keer. Wanneer men vandaag hoopt op korte termijn een bepaald aandeel te kunnen verzilveren, moet men niet proberen op korte termijn aan de

Dewael

kassa repasseren om van de Vlaamse overheid rechtstreekse of onrechtstreekse steun te eisen voor de schrijvende pers in moeilijkheden. Men heeft hen een kip met gouden eieren bezorgd. Ze mogen die niet slachten en over enkele jaren opnieuw gaan aanschuiven aan de kassa.

Mijnheer de minister, ik zie uw antwoorden met belangstelling tegemoet.

De voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seenws (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik heb in verband met het onderwerp van de interpellaties vier vragen.

Mijn uitgangspunten zijn twee recente berichten uit twee Nederlandse dagbladen. Het eerste komt uit de Volkskrant van 2 maart, die titelt Machtsgreep VNU in Vlaanderen. In fine van dat artikel staat dat VNU een verdere uitbreiding van het VTM-belang absoluut niet uitsluit, maar wel een aantal randvoorwaarden stelt en verwijst naar het feit — we hebben dat ook nog elders gelezen — dat nog twee andere Belgische kranten hun waardevolle VTM-aandelenpakketten van elk 11 percent zouden kunnen overlaten. In het NRC-Handelsblad, dat schrijft dat VNU een aanzienlijk belang in het Vlaams TV-station VTM neemt, stond in fine van het artikel dat de Vlaamse regering van VNU waterdichte garanties vraagt en dat het zijn belangen in VTM niet zou misbruiken door het te verkwanzelen aan de Franse partners in RTL.

Blijkbaar was het een zegsman van de regering die dit heeft gezegd. Is VNU bereid mee te spelen met de Vlaams-Nederlandse alliantie waar mijnheer Dewael daarnet naar verwees ? Wij willen er zekerheid over krijgen dat VNU niet zal optreden als waterdrager voor de Franse aandeelhouders.

Mijnheer de minister, ik zou mijn vier vragen als volgt willen formuleren.

Voldoet VTM met een blokkeringsminderheid voor de buitenlandse uitgeverij VNU nog aan het fameuze contract dat in het kabeldecreet werd vastgelegd, met name achttien jaar reclamemonopolie in ruil voor de zogenaamde Vlaamse verankering ? Ik verwijs in dit verband naar de uitzetting van de heer Dewael toen hij het over protectionisme had. Dit is geen vals debat : als een reclamemonopolie in buitenlandse handen, welke ook, dreigt terecht te komen, dan rijst de vraag of dit ooit wel de bedoeling is geweest toen wij naast een publieke televisiezender ook een commerciële zender met reclamemonopolie hebben toegelaten.

Mijnheer de minister, waarom is de voorzitter van de Vlaamse regering wel tussenbeide gekomen op het ogenblik dat de heer Frère op het punt stond om The Press op te kopen ? Indien deze aandelen in handen van de heer Frère waren terecht gekomen, moest het reclamemonopolie blijkbaar wel worden herzien ! Waarom moet dit niet gebeuren bij de deal met VNU, terwijl VNU ook een belangrijk aandeel heeft in de Nederlandse commerciële zender RTL 4 ?

Over de eventuele participatie van de Vlaamse overheid in de zogenaamde Vlaamse Mediaholding heb ik hier vandaag weinig gehoord. In het protocol tussen de vijf Vlaamse aandeelhouders dat op dit moment wordt onderhandeld en opgemaakt, zou er sprake zijn van een inbreng van de Vlaamse overheid. Is de overheid van plan te participeren en zo ja, op welke manier ?

Mijn laatste vraag betreft de gevolgen van de huidige gebeurtenissen. Door de overname van The Press door VNU zijn niet alleen 33 percent van de VTM-aandelen in handen van VNU gekomen, maar VNU bezit ook 100 percent van alle vrouwenbladen en op een na alle TV-bladen op de Vlaamse markt, of 75 percent. Is dit geen monopolievorming in de pers ? Gaat dit niet in tegen de pluriformiteit die wij nog altijd verdedigen, dacht ik toch, om de verschraling van het aanbod tegen te gaan ?

Mijnheer de minister, wat zal u doen om te vermijden dat deze situatie verder uit de hand loopt ?

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Dienderen stelde in zijn actuele interpellatie gericht aan de minister-president een aantal vragen in verband met de Vlaamse verankering van VTM. De heer Olaerts stelde ook een aantal vragen over het al dan niet nemen van maatregelen, en de gevolgen van de overname van bedrijven die in VTM participeren voor het media-overleg en het reclamemonopolie van VTM. Intussen zijn een aantal verschuivingen gerealiseerd.

Op de vragen die de heren Dewael en Seeuws stelden, zal ik op het einde van mijn antwoord dieper ingaan.

De verschillende sprekers hebben zich terecht bezorgd getoond over de mogelijke ontwikkelingen in ons mediabestel. Ik deel hun bezorgdheid omdat de media en inzonderheid de kranten, de weekbladen, de radio en televisie belangrijke pijlers in een democratisch bestel zijn en tevens hefboomen voor de groei en de bevestiging van onze eigen culturele identiteit.

In haar bezorgdheid voor de schrijvende pers en voor de pluriformiteit ervan heeft de Vlaamse regering in overleg met de perssector -uitgevers en journalisten- beslist om gedurende de volgende vijf jaar, met een optie voor een verlenging met nog eens vijf jaar, extra middelen ten belope van ongeveer 250 miljoen frank per jaar ter beschikking te stellen. Dit zal gebeuren via verhoogde expansiesteun, overheidsinformatie, de herstructurering van Belga en de oprichting van een Stichting voor de Pers, wat gepaard zal gaan met kwalitatieve verbetering, opleiding, onderzoek en een braillekrant.

De heer Van Dienderen heeft verwezen naar de reclamestunt op de eerste pagina van vele kranten vandaag. Als minister van Cultuur betreur ik dit soort van praktijken. In de Stichting

Weckx

voor de Pers die zal worden opgericht en die een kwaliteitsverbetering zal nastreven, zal dit soort praktijken zeker aan bod komen.

Wat de omroepen betreft, is de financiering van de BRTN in een meerjarigen plan vastgelegd en tracht ik via overleg met BRTN en VTM, dat waarschijnlijk op het einde van volgende week zal worden afgerond, tot betere samenlevings- en samenwerkingsvormen te komen.

Terloops wijs ik erop dat men zich geen illusies mag maken aangaande de macht van de overheid in een sector. Sommige sprekers geven de indruk dat zij menen dat de overheid zonder meer kan ingrijpen in deze sector waar de vrijheid van handel als grondslag van het economisch recht wordt gerespecteerd. Wellicht werd in het verleden al te vaak deze indruk gewekt. Op dit ogenblik zijn er in het Europees of het Belgisch vennootschapsrecht zeer weinig middelen voorhanden — behalve middelen tegen concentraties — om bepaalde ontwikkelingen die zich thans in het aandeelhouderschap bij VTM voordoen en morgen misschien bij andere vennootschappen, in te schatten of te voorkomen. Indien ze zijn bewezen, kunnen uitsluitend mogelijke misbruiken van economische machtspositie worden gesanctioneerd.

Bovendien kan worden aanbevolen dat vennoten op contractueel vlak zouden nagaan welke maatregelen zij ter zake kunnen treffen.

Wat wel enigszins kon worden verwacht, was een aanpassing op termijn in de aandeelhoudersstructuur van VTM. Na een eerste fase, waarin zowel de groei van de omroep als de gevolgen van de invoering van omroepreclame voor de betrokken aandeelhouders centraal stond, had VTM immers de prioriteit verlegd naar de uitbouw van de omroep als bedrijf. De heer Dewael heeft hierop gezinspeeld en een kort historisch overzicht gegeven.

Het kabeldecreet bevat inderdaad de 51 percent-regel alsook een beper-

king tot het Nederlandse taalgebied en het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Dit decreet houdt dus een dubbele beperking in.

De n.v. VTM heeft van bij de oprichting aan die voorwaarden voldaan, zelfs ten belope van 100 percent.

Wat de VNU-participatie betreft, zijn de aandelen nog steeds in handen van de oorspronkelijke uitgevers-richters, die in Vlaanderen gevestigde uitgevers van Nederlandstalige bladen zijn. De wijzigingen die zich hebben voorgedaan, hebben betrekking op de controle over de deelnemende vennootschappen zelf : bij de n.v. Perexma bestond een gespreid aandeelhouderschap bij de familie Merckx, enkele andere particulieren en een vennootschap naar Nederlands recht doch met Frans kapitaal, die 25 percent van de aandelen van de n.v. Perexma controleerde. Sedert januari 1993 is de Nederlandse groep VNU eigenaar van 100 percent van de aandelen van de n.v. Perexma. Bij de n.v. Tijdschriftenvereniging Vlaanderen TVV — waren de aandelen voor 100 percent in handen van de Franse groep Editions Mondiales. Sedert 1 maart 1993 zijn zij voor 100 percent in handen van de Nederlandse groep VNU.

Alle verklaringen van de groep, inzonderheid van de heer Huysmans van VTM, wijzen op het bewustzijn van de noodzaak van de Vlaamse verankering in de pers.

Uit het perscommuniqué met betrekking tot de overname van de n.v. Tijdschriftenvereniging Vlaanderen, The Press, citeer ik : Ingevolge de verruimde participatie in VTM via drie gevestigde Vlaamse persbedrijven, zal in het kader van een streven naar een blijvende verankering bij verschillende Vlaamse referentie-aandeelhouders/persbedrijven, overleg gepleegd worden met de andere Vlaamse collegae uitgevers-aandeelhouders over de hoogte van het aandeel van IUM/TUM daar het voorneemen er steeds op gericht is het uiteindelijk aandeel in VTM te begrenzen. Einde citaat.

Deze tekst spreekt voor zich.

Vijf andere aandeelhouders in VTM hebben zich nu gegroepeerd in de Vlaamse Mediaholding. De prioritaire doelstelling is om de stabiliteit van het aandeelhouderschap van VTM te verzekeren in samenwerking met de overige aandeelhouders, teneinde de succesvolle uitbouw van VTM als een volwaardig audiovisueel bedrijf blijvend te ondersteunen.

De samenstelling kadert in de geest waarin VTM werd opgericht en waarborgt de aanwezigheid van een pluralistische Vlaamse pers in VTM.

Met betrekking tot de aandelen van de n.v. De Vlijt blijft het ook nu nog gissen naar mogelijke ontwikkelingen.

Gelet op de uitdrukkelijke verklaringen van beide groepen heeft de Vlaamse regering geen reden om aan te nemen dat de ontwikkelingen in het aandeelhouderschap afbreuk doen aan het principe van het kabeldecreet waarin wordt bepaald dat de uitgevers van de Nederlandstalige kranten en weekbladen een meerderheidsparticipatie in VTM moeten hebben.

Essentieel evenwel is de blijvende efficiënte samenwerking tussen de aandeelhouders.

De Vlaamse regering rekent op een verdere Vlaamse verankering van onze schrijvende pers en van VTM. Het is voor Vlaanderen en voor elke cultuurgemeenschap immers bijzonder belangrijk dat zij over eigen middelen voor communicatie, informatie en culturele ontwikkeling beschikken.

Als Vlaams minister, bevoegd voor cultuur, wilde ik hierop toch extra de aandacht vestigen. De signalen van de minister-president hadden dezelfde bedoeling. Ik lees in de verklaring die hij op 2 maart heeft uitgegeven dat hij, ik citeer : zich verheugt over dit initiatief van de private sector en van de Vlaamse uitgeverijen in het bijzonder. Einde citaat. Hij feliciteert de Vlaamse ondernemers die door visie en samenwerking een concrete bijdrage hebben geleverd voor de Vlaamse eigenheid.

Ik zal ook een antwoord geven op de

Weckx

aanvullende vragen die werden gesteld door de heer Dewael, meer in het bijzonder met betrekking tot het kabeldecreet en de huidige stand van zaken in de herziening van dit decreet.

Het is inderdaad de bedoeling dit decreet te herzien. Op het ogenblik wordt deze herziening voorbereid, en wel gedeeltelijk op basis van het ontwerp van de heer Dewael dat was goedgekeurd door de vorige executieve. Uiteraard zullen wij rekening moeten houden met het arrest van Luxemburg want anders kunnen we een tweede veroordeling met pecuniaire sancties oplopen.

De interkabinettenwerkgroep heeft hierover een drietal vergaderingen gehouden. Men heeft op juristen een beroep gedaan om de wijzigingen aan het ontwerp van decreet aan te brengen.

In de loop van de volgende weken zal het ontwerp worden voorgelegd aan de Vlaamse regering. Ik vermoed dat er amendementen zullen zijn op het ontwerp dat heropgenomen is door de regering.

Er is het probleem van het advies van de Raad van State. We zullen de hoogdringendheid inroepen omdat over dit ontwerp vroeger reeds uitvoerig advies is uitgebracht. Het moet volgens mij mogelijk zijn om het ontwerp binnen een redelijke termijn te finaliseren.

De heer P. Dewael : U kan zich niet vastpinnen op een bepaalde termijn en spreekt over in de loop van de volgende weken. De politieke wil om vooruitgang te boeken, bestaat dus.

Minister H. Weckx : Inderdaad, het gaat niet om een encommissioneren, zoals u het hebt uitgedrukt, maar om het finaliseren van de standpunten van de interkabinettenwerkgroep.

U sprak eveneens over de problematiek van de Vlaamse verankering en over een mogelijk economisch protectionisme dat u niet goedkeurt.

Misschien is het wel iets te naïef te

geloven dat de Vlaamse identiteit sterk genoeg is om economische obstakels te overwinnen. Ik wou dat ik daar net als u zo vast van overtuigd kon zijn, maar ik ben eerder geneigd hierin nog enig realisme aan de dag te leggen. Het lijkt geen twijfel dat wij eigen televisie moeten blijven brengen. Niemand anders kan zich daarin mengen. Wat betreft de samenwerking met Nederland en, zoals u het noemde, het culturele protectionisme dat daar ietwat haaks tegenover staat, meen ik een gunstige evolutie te zien. Wij mogen ons echter niet al te naïef opstellen ten opzichte van onze Nederlandse collega's wanneer het over integratie gaat en vooral wanneer het over het betalen van geïntegreerde politiek gaat. U begrijpt wel wat ik bedoel, u hebt immers ook ettelijke jaren in het Ministercomité van de Taalunie gezeten.

De heer P. Dewael : Mag ik u nog één maal onderbreken, mijnheer de minister. Mijn geloofsbelijdenis in de Vlaamse eigenheid en identiteit is niet op naïviteit gebaseerd. Daarin hebt u mij verkeerd begrepen. Ik zei alleen dat bij de vooropgestelde aanpassing van het kabeldecreet, en u hebt bevestigd dat dit zal gebeuren, de 51 percent-norm springt en wij op dat ogenblik aangewezen zijn op het verantwoordelijkheidsbesef van de huidige Vlaamse participanten in VTM. Zij kunnen dan beslissen om die aandelen van de hand te doen, maar ik hoop dat dit niet gebeurt omdat ze dan letterlijk de kip met de gouden eieren weggeven.

Ik heb met de Nederlanders inderdaad goede en minder goede ervaringen gehad, maar wij mogen niet toestaan dat er een grote discrepantie ontstaat enerzijds tussen het academische politieke discours dat stelt dat samenwerking een must is, en anderzijds dan bij de eerste de beste concrete toepassing de Nederlanders als onze vijanden gaan beschouwen. Wij moeten weten wat wij willen. Wij zullen op het gebied van de media moeten samenwerken. Dit is al jaren de aangewezen weg.

Minister H. Weckx : Daarover ben ik het helemaal met u eens. Bovendien is de accentverschuiving die mo-

menteel plaatsgrijpt na de hervorming binnen de Nederlandse Taalunie van die aard dat er een grotere eenheid groeit naar beleidsconcept. Dit betekent evenwel niet altijd dat het één instelling is die dit moet uitvoeren. Het is perfect mogelijk dat zowel de Nederlandse als onze instellingen voor de realisatie ervan instaan.

De heer Seeuws stelde ook nog de bijkomende vraag of VTM nog wel aan het eertijds overeengekomen contract voldoet. Door de vele verschuivingen en veronderstellingen die het beeld nogal verwarden, hebben wij daar zelf op een gegeven moment aan getwijfeld. Door wat nu uit de bus is gekomen en meer bepaald door de holding die werd opgericht en die 55,5 percent van de VTM-aandelen in handen heeft, meen ik dat VTM in de huidige omstandigheden nog aan het contract voldoet. Wat er verder nog zal gebeuren in de komende weken laten wij hierbij buiten beschouwing. In verband met de vraag of de groep Frère nog bepaalde aandelen zou kunnen verwerven, kan ik u zeggen dat wij in elk geval over geen wettelijke middelen beschikken om daar enige druk uit te oefenen, behalve dan wanneer zich een situatie op het terrein zou voordoen waarbij het contract waar u op doelt in het gedrang komt. Dan ontstaat er een nieuwe toestand. Ik meen echter dat de evolutie van de voorbije dagen van die aard is geweest dat wij kunnen vaststellen dat er geen afbreuk werd gedaan aan het contract dat indertijd tot stand kwam.

In verband met de eventuele participatie van de Vlaamse overheid is er tussen de voorzitter en mijzelf daarover geen gesprek geweest. Ook binnen de Vlaamse regering werd daar nog niet over gepraat. Ik kan u daarop momenteel niet antwoorden. Mijn intenties zijn niet van die aard dat daar een participatie van de overheid moet komen. De VMU en de vrouwenbladen, het monopolie dat zij hebben verworven en de TV-bladen waarvan zij momenteel 70 percent in handen hebben, al deze problemen moeten ter sprake worden gebracht in de structuren, die wij samen met

Weckx

de Vlaamse pers binnen afzienbare tijd zullen tot stand brengen.

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts : Mijnheer de minister, ik wens nog even terug te komen op mijn zesde vraag. Daarop heeft de minister mij geantwoord dat hij nog geen afspraak heeft gemaakt met de minister-president. Ik heb hem echter gevraagd welke rol de minister-president heeft gespeeld. Daar hebben wij geen duidelijk inzicht in. Werden er nieuwe beloften gedaan of afspraken gemaakt ?

Mijnheer Dewael heeft gezegd dat wij zouden uit zijn op een bepaalde bescherming. Er is een groot verschil tussen bekommernis en bekrompenheid. Wanneer men spreekt van een Vlaamse bescherming van economie en cultuur dan is daar inderdaad wel iets van aan. Onze bekommernis is echter niet alleen geënt op commerciële belangen. Daar verschillen wij van mening. Wij hebben ook respect voor sommige zaken. Wij wensen niet blindelings te handelen. Het is geen vals debat. Wij verkiezen niet louter het rationele boven het creatieve. Wij kiezen liever voor het authentieke dan louter voor het kapitaal.

In mijn inleiding heb ik verwezen naar de uitverkoop van de uitgeverijen. Zijn wij daarvan zoveel beter geworden ? **(Onderling gesprek tussen de heer Olaerts en de heer Dewael)**

Inzake fondsvorming en letterenbeleid in het Vlaamse boekwezen, weet u ook welke onevenwichten er op dit moment bestaan in vergelijking met Nederland. In Nederland liggen de normen helemaal anders en op dat vlak hebben wij hier in Vlaanderen nog heel wat bij te benen.

Mijnheer de minister, u heeft bovendien gezegd dat men een Vlaams profiel moet kiezen om de kijker niet te verliezen. Dit is een argument dat natuurlijk maar deels opgaat, want die Vlaamse cultuur wordt nu ook niet bepaald aan de kijker aangeboden.

den. In de muzikwereld kunnen wij bijvoorbeeld vaststellen dat helaas vaak de pulp het haalt op de kunst. U moet toch beamen dat hier ook een commerciële factor speelt. **(Onderling gesprek tussen de heer Olaerts en de heer Dewael)**

De voorzitter : Mijnheer Olaerts, mag ik vragen om terug te keren naar het debat en stilaan af te ronden.

De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts : Wij vinden dit in zekere zin geen vals debat en wij menen over voldoende argumenten te beschikken om te wijzen op de uitdagingen die er bestaan. Er bestaan bovendien ook heel wat risico's van vervreemding voor de bladen en dagbladen, die deel uitmaken van mediagroepen, die het slachtoffer dreigen te worden van buitenlandse verwikkelingen .

Ik moet vaststellen dat men in sommige landen wel degelijk structurele grendels heeft ingebouwd. Het mag daarentegen zeker niet onze bedoeling zijn alles wat privaat is te gaan onderwerpen aan strikte regels. We moeten ons echter toch wel enkele ernstige bedenkingen maken als we vaststellen dat momenteel reeds 70 procent van de Belgische bedrijven is overgegaan in vreemde handen.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u heeft blijkbaar geen hoge dunk over de mogelijkheden die u als minister van Cultuur heeft in het Vlaamse medialandschap. Ik ga u enkele suggesties doen.

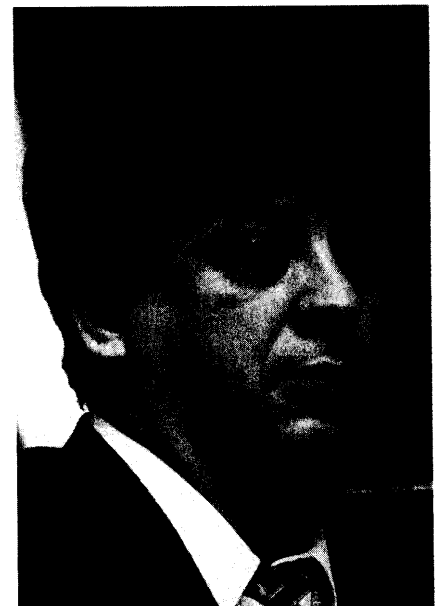
Ik ben verheugd dat u ook negatief reageert op het inpalmen van de eerste bladzijde van de kranten door de reclame. Ik denk dat u de middelen heeft om daar iets aan te doen. U zou bijvoorbeeld de perssteun kunnen koppelen aan de verplichting van een redactiestatuut. Op die manier versterkt u de positie van de journalisten die op hun manier voedsel leveren voor het democratische debat. Dit is een instrument dat u in handen heeft.

Wat de openbare omroep betreft, is het toch de overheid die op de eerste plaats verantwoordelijk is. Als ik uw project 2002 lees, heeft u met die omroep grootse plannen. U stelt duidelijk dat op dit vlak er geen commercialisering mag gebeuren. Hoe moet ik dan inschatten als u of de minister-president dreigt met reclame op de BRTN-televisie als er geen verankering komt ? Speelt u dan niet op een heel lichtzinnige manier om met een belangrijk cultuurinstrument ? U kunt bij die omroep een kader creëren dat meer cultuur mogelijk maakt dan in de commerciële zender ?

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Ter afsluiting van dit debat wens ik nog aan de heer Van Dienderen te zeggen dat hij ten eerste verklaringen in mijn mond legt die ik nooit heb afgelegd en die trouwens ook niet door de minister-president werden uitgesproken. Ik wens dit hier duidelijk te zeggen.

Ten tweede, wat het eerste deel van de repliek van de heer Van Diende-

VU-Kamerlid H. Olaerts interpelleerde minister H. Weckx (CVP) over de verkoop van VTM-aandelen aan buitenlandse bedrijven

Weckx

ren betreft, wens ik te zeggen dat hij antwoordt met de elementen die ik daarnet in mijn antwoord heb gebruikt. Ik heb verwezen naar de perssteun over die 5 jaar en naar de instellingen die wij samen zullen oprichten. Ik heb ook gezegd, ik heb daarvan trouwens een paar voorbeelden gegeven, dat dergelijke zaken in deze stichting voor de pers zullen worden uitgepraat.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer H. Brouns tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de voorstellen van de Interuniversitaire Commissie tot herziening van het milieurecht.

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Brouns tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de voorstellen van de Interuniversitaire Commissie tot herziening van het milieurecht. De heer Brouns heeft het woord.

De heer H. Brouns (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 5 juli 1989 startten de werkzaamheden van de Interuniversitaire Commissie voor de herziening van het milieurecht, opgericht door de voormalige minister van Leefmilieu, de heer Kelchtermans. Het doel van de commissie was een voorontwerp van kaderdecreet inzake milieuhygiëne uit te werken en aanbevelingen te formuleren om de doelmatigheid van het milieuhygiënebeleid te vergroten.

Op 2 december 1992 stelde deze commissie, gekend als de commissie-Boeken, het voorontwerp van kaderdecreet voor. Namens de Vlaamse rege-

ring zei minister Kelchtermans dat Vlaanderen tegen 1 januari 1995 over een eenvoudige en volledig gecoördineerde milieuwetgeving, op basis van eindvoorstellen van deze commissie, zou moeten beschikken. Inmiddels legde deze commissie vanaf 1991 en verder, regelmatig verschillende definitieve voorstellen van ontwerpen aan de minister voor.

Zo zijn onder meer afgewerkt : planning, milieubeleidsovereenkomsten, milieukwaliteitsnormen, milieueffectrapportering, handhaving, bodemsanering, zij het dan slechts het tweede deel, en een deel van het afvalstoffenbeleid.

Op 3 maart 1992, dus een jaar geleden, bracht professor Bocken een verslag uit voor de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud. Daarin verklaarde hij dat verschillende onderdelen waren afgewerkt en om een dringende afhandeling vroegen. Hij was tevens van mening dat op dat ogenblik het werk zeker niet volledig was en voortdurend zou moeten worden geëvalueerd. Het parlementaire werk kon echter beginnen. De minister verklaarde toen dat hij niet tot het einde van de werkzaamheden van de commissie wou wachten en dat er op korte termijn prioriteiten zouden worden gesteld.

Toen al was het duidelijk dat het hier om een bijzonder belangrijk werk ging dat aan een zeer grote behoefte tegemoetkwam, zeker in juridische kringen.

De commissie-Boeken heeft bijna vier jaar gewerkt. Over een aantal van haar ontwerpen werden verscheidene consultatievergaderingen georganiseerd. Het resultaat daarvan was dat bepaalde delen, zoals onder meer de bodemsanering, volledig werden herschreven, omdat de gekozen oplossingen in het geheel geen maatschappelijk draagvlak bleken te hebben.

Er werden door de SERV en door de MINA-raad verschillende adviezen verstrekt. Inmiddels beginnen sommige teksten een eigen leven te leiden wat zeker bezwarend zal zijn voor de afhandeling van het werk dat thans voorligt.

Binnen enkele maanden zal de commissie haar werkzaamheden beëindigen. Het voorliggend geheel zal ongeveer tweehonderd vijftig pagina's wetsartikelen en naar schatting duizend pagina's toelichtingen beslaan, als het ware een opus magnum.

De vraag rijst dan ook hoe het komt dat de commissie voor Leefmilieu in een tijdspanne van meer dan één jaar niet eenmaal door een bespreking werd gevat, dit in strijd met de wens van haar voorzitter en met de verklaring van de minister. Wij zullen ons dus blijvend moeten inzetten om de werkzaamheden aan te vatten en mogen ons niet blijven verschuilen achter het excuus te moeten wachten op de totale afronding van het werk van de commissie-Boeken.

De deadline, 1 januari 1995, nadert. De vraag rijst dan ook of wij in een tijdspanne van anderhalf jaar dit immense werk nog wel kunnen afmaken. Indien wij dit grondig willen doen, moeten andere werkmethodes worden overwogen, zoals bij voorbeeld het instellen van een bijzondere commissie van de Vlaamse Raad tot herziening van het Vlaamse milieubeleid. In deze commissie moeten zeker een aantal juristen zetelen. Daarenboven zou het goed zijn als er extra administratieve steun werd verleend. Wellicht kan een beroep worden gedaan op de leden van de commissie-Boeken die de voorliggende teksten hebben voorbereid.

De aangeklaagde rechtsonzekerheid wordt nog voortdurend vergroot door ingrepen in de regelgeving, waardoor het werk van de commissie-Boeken zelf voor een stuk op de helling dreigt te komen. De voortdurende aanpassingen aan de Vlaamse wetgeving zijn hiervan een voorbeeld. Het staat vast dat dit geen goede methode is om de consistentie te verstevigen.

Wij hebben over deze werkzaamheden lang niets meer gehoord en wens de minister dan ook enkele vragen te stellen. Hoe komt het dat de eerste teksten die reeds een hele tijd bij de minister zijn ingediend, ten vroegste binnen enkele maanden aan de Vlaamse Raad zullen worden voorgelegd ?

Brouns

Wat weerhoudt ons ervan afspraken te maken inzake de te volgen procedure en daarna met de werkzaamheden te beginnen? Op welke wijze kunnen wij de opgelopen achterstand inhalen, zeker indien wij de deadline van 1 januari 1995 willen halen?

Kan de minister akkoord gaan met het voorstel tot oprichting van een bijzondere commissie van de Vlaamse Raad, met een apart werkschema en met een extra administratieve ondersteuning?

Acht de minister de inwerkingtreding op 1 januari 1995 nog realistisch?

Zal er worden voorzien in voldoende informatie voor alle betrokkenen? Kan de minister een duidelijke planning en timing voorleggen voor de bespreking in de commissie voor Leefmilieu?

Mijnheer de minister, ik wens ook nog een bijkomende vraag te stellen, die in feite niet ressorteert onder het voorbereidend werk van de commissie-Boeken. Zijn er vooruitzichten inzake de evaluatie van het decretale werk met betrekking tot milieuhellingen?

Mijnheer de minister, graag zou ik op de door mij gestelde vragen een zo nauwkeurig mogelijk antwoord ontvangen.

De voorzitter: Minister vice-president De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier (op de tribune): Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, vooraleer ik antwoord op de concrete vragen van de interpellant acht ik het nuttig om een overzicht te geven van de opdracht van de Interuniversitaire Commissie en van de huidige stand van haar werkzaamheden.

De commissie werd opgericht bij besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juli 1989 en vatte haar werkzaamheden effectief aan op 1 november 1989. Zij kreeg als opdracht om, en ik citeer: een voorontwerp van kaderdecreet inzake milieuhygiëne uit te werken en aanbevelingen te doen

om de doelmatigheid van het milieuhygiënerecht te verhogen. Einde citaat.

Oorspronkelijk was gepland dat deze opdracht in twee jaar zou kunnen worden voltooid. Later bleek dit tijdsbestek niet realistisch, gelet op de complexiteit en de omvang van de aan de commissie toevertrouwde taak. Na verloop van twee jaar kon de commissie nog geen enkel afgewerkt voorontwerp van kaderdecreet voorstellen maar slechts delen hiervan. Daarom besliste de Vlaamse regering op 11 december 1991 om het mandaat van de commissie te verlengen tot 31 juli 1993 en haar opdracht uit te breiden tot het opstellen van voorontwerpen van decreet tot herziening van de sectorale milieuwetgeving. Het ziet er nu naar uit dat de commissie er min of meer in zal slagen om tegen eind juli voor alle onderwerpen die zij zich voorneemt te behandelen in het kaderdecreet, definitieve tekstvoorstellen uit te werken.

Het is dus zeker niet zo dat de commissie-Boeken reeds op het colloquium van 2 december 1991 een kant en klaar voorontwerp van kaderdecreet voorstelde dat zonder meer aan de Vlaamse regering en de Vlaamse Raad kon worden voorgelegd. In december 1991 publiceerde de commissie een eerste verslag van haar werkzaamheden, waarin slechts voor bepaalde delen van wat uiteindelijk een kaderdecreet zal worden, uitgewerkte tekstvoorstellen met bijhorende memorie van toelichting zijn opgenomen. Ook vandaag beschik ik nog niet over een volledig afgewerkt voorontwerp van kaderdecreet vermits de commissie haar werkzaamheden nog niet heeft beëindigd. Sedert december 1991 heeft de commissie wel nog andere delen van het voorgestelde kaderdecreet afgewerkt en aan mij bezorgd.

Belangrijke onderdelen van het kaderdecreet waarvoor de commissie tot nog toe geen definitieve voorstellen heeft gedaan, hebben betrekking op definities en algemene beginselen, voorkoming van verontreiniging, vergunningen en meldingen, economische en financiële maatregelen, bedrijfsinterne milieuzorg met inbegrip

van meet- en registratieverplichtingen, waterverontreiniging en bodembescherming. Ik hoop deze voorstellen voor 1 augustus 1993 te ontvangen.

De commissie-Boeken is bij het uitwerken van haar voorstellen niet over een nacht ijs gegaan. U zal dan ook begrijpen dat ikzelf bij het voorleggen van deze voorstellen aan de Vlaamse regering en aan de Vlaamse Raad evenmin over een nacht ijs wens te gaan.

Het feit dat nog geen ontwerpen bij de Vlaamse Raad werden ingediend, is te wijten aan de noodzaak om het inpassen van de voorstellen van de commissie-Boeken in de bestaande milieuwetgeving grondig voor te bereiden. De commissie heeft dit aspect immers zelf niet onderzocht en dus geen overgangs- en opheffingsbepalingen uitgewerkt. Verder moet er rekening worden gehouden met de evolutie van de bevoegdheidsverdeling tussen het federale en het gewestelijke niveau. De voorstellen moeten dan voor advies aan de bevoegde consultatieve organen, met name de SERV, de MINA-raad en de Raad van State, worden voorgelegd. Dit alles neemt veel tijd in beslag. Het voorontwerp betreffende de milieubeleidsvereenkomsten werd reeds op 27 mei van vorig jaar voor advies voorgelegd aan de SERV en de MINA-raad. Het advies van de SERV liet echter tot 9 september 1992 op zich wachten. Het voorontwerp inzake bodemsanering werd op 4 augustus 1992 aan beide adviesraden voorgelegd, maar het duurde tot 3 februari 1993 voor de MINA-raad zijn advies uitbracht en ik met mijn werk kon beginnen. Dit alles zeg ik alleen om duidelijk te maken dat het geenszins mijn bedoeling is om het wetgevend werk op de lange baan te schuiven. Het verheugt mij trouwens dat de interpellant mijn visie deelt over de wenselijkheid om de parlementaire behandeling van de voorstellen aan te vatten nog voor de commissie-Boeken haar werkzaamheden heeft beëindigd. Zoals u weet, zijn de meningen hierover niet onverdeeld. Met name de SERV heeft in zijn adviezen gesteld dat hij het niet wenselijk acht

De Batselier

dat een kaderdecreet milieuhygiëne op partiële wijze zou worden ingevoerd.

Ik blijf echter met de interpellant van mening dat een gefaseerde goedkeuring van het kaderdecreet door de Vlaamse Raad mogelijk en wenselijk is zonder de samenhang van het geheel te schaden. Daarom wordt nu door mijn kabinet, in overleg met professor **Bocken** zelf, gewerkt aan de voorbereiding van partiële ontwerpen van decreet gebaseerd op de voorstellen van de commissie-Bocken.

Ik geef u nu de huidige stand van zaken. Het voorontwerp van decreet betreffende de **milieubeleidsovereenkomsten** werd gisteren door de Vlaamse regering goedgekeurd en zal eerstdaags voor advies naar de Raad van State worden gestuurd. Afhankelijk van de snelheid waarmee de Raad van State dit ontwerp zal behandelen, hoop ik het in mei of juni bij de Vlaamse Raad te kunnen indienen.

De voorontwerpen in verband met milieuplanning, milieukwaliteitsnormen en bodemsanering, waarover zowel de SERV als de MINA-raad reeds hun advies hebben uitgebracht, worden momenteel bijgewerkt rekening houdend met deze adviezen. Ze zullen voor midden april aan de Vlaamse regering voor principiële goedkeuring worden voorgelegd en daarna voor advies aan de Raad van State. Voor het ontwerp inzake bodemsanering zal dit advies binnen een termijn van 6 weken worden gevraagd, opdat het nog voor het zomerreces bij de Vlaamse Raad zou kunnen worden ingediend.

Een voorontwerp betreffende afvalstoffen, aangepast na overleg met OVAM en na bespreking binnen de Vlaamse regering, zal in de loop van deze maand voor advies worden voorgelegd aan de SERV- en MINA-Raad. Ook voor dit ontwerp zal het advies van de Raad van State binnen een bepaalde termijn worden gevraagd.

Het is dus mijn bedoeling om voor

het zomerreces ontwerpen van decreet in verband met milieubeleids-overeenkomsten, bodemsanering en afvalstoffen bij de Vlaamse Raad in te dienen en, behoudens vertraging bij de Raad van State, ook ontwerpen in verband met milieuplanning en milieukwaliteitsnormen.

Hiermee zal het parlementaire werk dus kunnen starten. Ik laat het aan het oordeel van het bureau van de Vlaamse Raad over of de behandeling van deze ontwerpen het best in de commissie voor Leefmilieu, dan wel in een bijzondere commissie gebeurt.

Het voorontwerp inzake aansprakelijkheid en financiële zekerheden, waarover de SERV reeds advies heeft uitgebracht, hangt samen met de problematiek van de waarborg- en schade fondsen, waarover ik nog definitieve voorstellen van de commissie-**Bocken** verwacht. Dit ontwerp zal dus ten vroegste in het najaar bij de Vlaamse Raad kunnen worden ingediend.

De voorontwerpen inzake milieueffect-rapportering en recht op toegang tot milieu-informatie, waarvoor ik onlangs de definitieve voorstellen van de commissie ontving, zullen ten laatste begin april aan de SERV- en MINA-raad worden voorgelegd. Ik hoop dat deze voor het zomerreces principieel worden goedgekeurd door de Vlaamse regering en voor advies naar de Raad van State worden gezonden. De streefdatum voor indiening bij de Vlaamse Raad ligt dus ook in het najaar.

De andere delen van het kaderdecreet milieu zullen niet voor 1994 aan de Vlaamse Raad kunnen worden voorgelegd. Het is uiteraard niet mogelijk om een concrete timing vast te leggen voor de voorstellen die ik nog niet van de commissie-Boeken heb ontvangen.

Voor het belangrijke gedeelte betreffende de handhaving, dat reeds sinds eind 1991 in **mijn bezit is, acht ik** het noodzakelijk te wachten tot de uitbreiding van de gewestelijke bevoegdheden op strafrechtelijk gebied **een feit zal zijn, vooraleer deze tek-**

sten aan de Raad van State voor te leggen.

De optie van gefaseerde invoering van het kaderdecreet impliceert dat alle onderdelen van dit decreet niet noodzakelijk op dezelfde datum in werking zullen treden. De datum van inwerkingtreding zal voor ieder deel afzonderlijk worden bekeken, in zijn samenhang met andere delen. Het is dus zeer waarschijnlijk dat sommige delen voor 1 januari 1995 in werking zullen treden, terwijl andere wellicht na die datum van kracht zullen worden.

De betrokkenen zullen dus zeker inspraak krijgen bij de voorbereiding van de definitieve ontwerpen van decreet en ter zake alle informatie ontvangen, via de raadpleging van de geëigende adviesorganen, de SERV en de MINA-raad.

Ten slotte wijs ik de heer Brouns erop dat de commissie-Boeken zich ook buigt over de problematiek van de heffingen. Zij heeft zich tot nu toe beperkt tot het formuleren van voorstellen in verband met een procedure van inning, waarmee reeds in ruime mate rekening werd gehouden in de bepalingen van het programmadecreet van 1992 betreffende de heffing op de waterverontreiniging.

Wat de inhoudelijke aspecten van de heffingen betreft, verwacht ik nog een nota met de beleidsopties van de **commissie**.

In ieder geval wacht ik de voltooiing af **van** de wetenschappelijke evaluatie van de bestaande milieuheffingen, waartoe **ik de opdracht heb gegeven** aan de verschillende universiteiten – deze zou eind april zijn afgerond – vooraleer ontwerpen van decreet ter zake op te stellen. Dan zullen allereerste regulerende bepalingen en financieringswijzen in de vorm van ontwerpen van decreten worden genomen.

Mijnheer Brouns, ik meen dat ik op al uw vragen heb geantwoord. Ik heb u de evolutie van de teksten geschetst en u uitgelegd dat de milieu-ontwerpen hopelijk spoedig bij de Raad kunnen worden ingediend, tenminste

De Batselier

als de Raad van State dit ritme kan volgen. Als minister moet ik mij niet uitspreken over de vraag of de besprekingen ter zake al dan niet in de commissie voor Leefmilieu dan wel in een bijzondere commissie moeten worden gevoerd. Voorts heb ik beloofd dat een aantal decreten in ieder geval op 1 januari 1995 in werking treden. De SERV en de MINA-raad zullen de informatie ter zake verstrekken en de teksten verspreiden. Die zijn trouwens al volop bezig met de voorbereiding ervan. Ten slotte heb ik ook getracht u data op te geven van de vermoedelijke inwerkingtreding van de verschillende ontwerpen van decreet en heb ik geantwoord op uw vraag in verband met de heffingen.

De voorzitter : De heer Brouns heeft het woord.

De heer H. Brouns : Mijnheer de minister, ik ben u dankbaar voor het goede inzicht dat u ons over de stand van zaken hebt meegegeven. Het stemt mij tevreden dat u mee onderschrijft dat wij niet moeten wachten tot het einde van de commissie-Boc-

ken, maar dat tegen het advies van de SERV in, een aantal deelaspecten kunnen worden afgerond.

U onderschrijft met mij wellicht ook dat dit immense werk, dat op relatief korte termijn moet worden afgevoerd, eventueel – ik laat het antwoord in het midden, het is een suggestie – in een commissie ad hoc zou kunnen worden aangevat.

Ik heb een poging gedaan om het eerste ontwerp milieubeleidsovereenkomsten met de verschillende adviezen door te nemen. Er kunnen in de commissie voor Leefmilieu nog verscheidene besprekingen aan worden besteed, maar zij moeten door juristen worden bijgestaan omdat dit volgens mij de meest zwakke punten in deze voorstellen zijn. Men kan lang praten over de draagkracht die aan bepaalde uitvoeringen kan worden gegeven. Bij het nalezen van de eerste ontwerpen stellen wij vast dat er in de commissie nog heel wat overleg nodig zal zijn om tot een gezamenlijke consensus en aanpak te komen.

De overzichten en de bijhorende adviezen nopen ons, zeker in de com-

missie, op korte termijn dit werk af te werken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende openbare vergadering aan het bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.31 uur.*
